SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVII. No. 68. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 11, 1990 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 11-го КВІТНЯ 1990 Ч. 68. РІК XCVII

В УКРАЇНІ 4 МІЛЬЙОНИ ОСІБ ЖИВУТЬ В НЕБЕЗПЕЦІ РАДІЯЦІЇ

Київ. — Агентство Ассошіейтед Пресс повідомило, що заступник голови комісії контролі енергетики в Україні, якій підлягають також атомові електростанції і охорона довкілля, Юрій Щербак заявив, що для ліквідації залишків чорнобильської зони, яка триватиме приблизно до кінця цього століття, потрібно буде витратити щонайменше 200 більйонів карбованців (320 біл. дол. за офіційним курсом).

Згідно з опінією Ю. Щербака, в минулому одного із учасників організації „зелених", на Україні тепер, зокрема на території насиченій атомовою радіяцією після чорнобильської катастрофи, живе понад 4 мільйони осіб. Коло 100,000 з них живуть у тій частині України, де рівень радіяції все ще становить велику загрозу для здоров'я людини. Користуючись статистикою Ю. Щербака, західне агентство інформує, що в Совєтському Союзі дуже збільшились випадки хвороби рака і ніхто вже сьогодні не скриває з думкою, що це збільшення захворінь є тісно пов'язане з чорнобильським вибухом на четвертому бльоці атомової електростанції в квітні 1986 року.

Як відомо, 26-го квітня цього року припадає четверта річниця від дня катастрофи в Чорнобилі, найбільшої в історії нуклеарних вибухів в світі після закінчення Другої світової війни. Тому не дивно, що Верховна Рада Української ССР підтримує проєкт закриття чорнобильських реакторів й інших атомових станцій на території України.

УГС ВИМАГАЄ ВИВЕДЕННЯ ВІЙСЬК З ЛИТВИ

Київ (ПС УГС). — В неділю, 8-го жовтня, Координаційна Рада УГС поширила звернення до народів СССР та до урядів і народів країн, що підписали Гельсінкські угоди. У зверненні зокрема сказано:

„За останніми повідомленнями з Вільнюса, імперські окупаційні війська дійшли до останньої межі, за якою може пролитися кров. Сьогодні, 8-го квітня, була спроба захопити десантниками військами Будинок преси. В операції брали участь не лише десантники, але й переодягнені в цивільне провокатори.

Українська Гельсінкська Спілка висловлює своє глибоке обурення ескаляцією великодержавного насильства і вимагає негайного виведення з Литви імперських військ. „Руки геть від Литви!"

Звернення підписали члени КР УГС.

На ім'я Міхаїла Горбачова надіслано також резолюцію, прийняту на конференції Української Християнсько-Демократичного Фронту. Учасники конференції вимагають негайного припинення провокаційної демонстрації сили на території Литви і розпочати мирні переговори.

На підтримку Литви пройшли мітинги в усіх обласних містах України, на яких виступили активісти УГС, СНУМ, УНДЛ та інших організацій.

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР ЛІНИ КОСТЕНКО

Юніверситі Парк, Па. — Відділ славістики Пенсильванійського стейтового університету та Фонд України знавчих Студій Воскобійників влаштовують у четвер, 19-го квітня, лекцію та поетичні читання визначної української поетеси Ліни Костенко, яка була нагороджена державною премією ім. Т. Шевченка та нагородою Фундації Антоновичів. Поетеса читатиме свої твори українською мовою, для англомовної публіки буде зроблений синхронний переклад. Початок вечора о год. 7-ій вечора в читальні рідкісних книг бібліотеки Патті на третьому поверсі.

ВІДНОВИВСЯ СОЮЗ УКРАЇНОК

Львів (Атена Пашко, Оксана Сапеляк). — Тут 21-го лютого відбулася конференція представників українського жіноцтва. Учасники конференції відновили діяльність Союзу Українок, що був ліквідований в наслідок окупації України більшевиками у вересні 1939 року.

На конференції прийнято статут відновленої організації, вибрано координаційну Раду та прийнято звернення до Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, де вони просять прийняти Союз Українок до СФУЖО, а також про обмін інформацією, зокрема щодо організаційних форм діяльности, оскільки починають свою працю, не маючи ніякого досвіду. Прагнуть налагодити особисті контакти з активістками СФУЖО в діяспорі. Звертатися можна на адресу: УССР, 290058, м. Львів-58, вул. Левітана, 16, кв. 53, Пашко Атена; тел.: 52-18-90.

Газета „Молодь України" з 1-го квітня опублікувала повідомлення про відродження Союзу Українок. В газеті також коротко розповідається, що Союз Українок було створено 1917 року в Галичині та що в ній були об'єднані різні соціяльні й культурні верстви українського жіноцтва. Головним завданням Союзу Українок було нести в маси культуру, національну свідомість, вчити і вчитися самим, плекати рідні звичаї і мову, зберігати обряди, боротися за піднесення економічного рівня нашого народу, за духовне багатство молоді, за освіту і здоровий побут.

Уже 1933 року в Галичині було 58 філій Союзу Українок у повітових містах і понад 300 осередків у селах. 1938 року він перетворився на Всесвітній Союз Українок.

Члени Союзу Українок визначили свою ролю такою основною засадою: „Український народ доти не піднесеться ні матеріяльно, ні культурно, доки не виховає його від колиски розумна, просвічена мати".

Відроджений Союз Українок має намір згуртувати тих, хто небайдужий до відродження України, хто вірить у свій народ, його честь і гідність. Покищо осередок створився у Львові, але вони сподіваються, що незабаром організація стане всеукраїнською.

Дж. Пойндекстера визнали винним

Вашінгтон. — Колишній контр-адмірал Джан Пойндекстер, який займав від грудня 1985 року до листопада 1986 року пост дорадника президента Роналда Регена у справах крайової безпеки, визнаний винним в усіх висуненних проти нього обвинуваченнях і може бути засуджений до тюремного ув'язнення на 25 років і грошові кари в сумі 1.25 мільйона долярів.

Дж. Пойндекстер був останнім з обвинувачених у справі „ірангейту" — таємної доставки зброї Іранові в обмін на закладників і передачі грошей антикомуністичному спротиву в Нікарагуа.

Процес в його справі тривав п'ять тижнів. Цілий минулий тиждень 12 присяжних вирішували долю Пойндекстера. В суботу, в першій половині дня, вони оголосили, що прийшли до рішення.

Жюрі визнало Пойндекстера винним по одному обвинуваченню в таємній змові, по двох — в неправдивих зізнаннях Конґресові, по двох — у спробі утруднити працю правосуддя. Судця Гаролд Ґрін оголосив, що винесе вирок 11-го червня.

До Пойндекстера в справі „ірангейту" проходили вісім осіб. Всі вони були визнані в тій чи іншій мірі винними, але ні один з них не був засуджений до тюремного ув'язнення. Правда, Пойндекстер — єдиний, кого визнали винним в усіх пред'явлених йому обвинуваченнях.

У суботу, 7-го квітня, Пойндекстер спокійно вислухав вердикт жюрі, коли голова жюрі п'ять разів сказав: „Винний!" Вислухавши вердикт, Пойндекстер поцілував жінку Лінду, і вони разом попрямували до виходу в супроводі адвоката Ричарда Беклера. Адвокат тут же на вулиці звернувся до натовпу репортерів: „Ми оскаржимо вердикт".

Прокуратор Дан Вебб висловив задоволення підсумком процесу, підкресливши, що правова система ще раз доказала, що ніхто не може уникнути відповідальности за злочини, який би високий чин не мав обвинувачений і який би пост він не займав.

БАЛЬ ДЕБЮТАНТОК

Рочестер, Н.Й. — Спілка Української Молоді влаштовує в суботу, 21-го квітня, баль дебютанток, який відбудеться в Українському Домі, 1970 Емпаєр блвд. Організатори: Корнель Басилик та Е. Кузьмович-Бласилик. Гратиме оркестра „Веселі часи" з Чикаго. Початок балю о год. 6-ій вечора коктейлем, о год. 7-ій — вечеря, забава — о год. 9-ій. Квитки і столики слід замовляти в Українському Домі у М. Чолач тел.: (716) 671-5272.

ДОПОВІДЬ С. ПАВЛИЧКО

Вінніпеґ, Ман. — Відділ славістичних студій Манітобського університету та Українська Вільна Академія Наук (УВАН) у Канаді запрошують українську громаду Вінніпеґу на зустріч і доповідь Соломії Павличко на тему „Жінки в українському суспільстві і літературі", що відбудеться в неділю, 22-го квітня ц.р., о год. 4-ій по полудні, в залі Центральні „Просвіта", вул. Флора і МекКензі. С. Павличко, дослідник романо-германських літератур в Інституті літератури Академії Наук у Києві, є дочкою відомого поета й суспільного діяча Дмитра Павличка.

РІК 1990 — РІК УКРАЇНСЬКОЇ ЄДНОСТИ

Українська діяспора з великим заінтересуванням слідкує за подіями в Україні й радіє, що український нарід використовує змінені політичні умови й вимагає прав для себе на своїй одвічній землі, яку так послідовно окупаційна влада замінює в руїну.

Колись провадилось систематичне обезголовлювання української нації різними методами, насильними засланнями передових діячів культури і церковно-релігійного життя чи прямим фізичним винищуванням. За останніх 70 років московсько-совєтського панування Україна понесла найбільші жертви в людях і в природних багатствах. Україну перемінено в колонію найгіршого гатунку, від неї брали, але їй нічого Москва не давала й обернула її в руїну. Останньо це перенеслося навіть на природне довкілля й остаточно катастрофа з нуклеарною станцією в Чорнобилі стала завершенням цієї трагедії України.

Збираючи ці чинники разом, з прикрістю і болем доводиться підкреслити, що Україна і Білорусь стали жертвою цього безоглядного визиску Москви та екологічного геноциду.

Користаючи з проголошеної перебудови і гласности в СССР, які мають за завдання піднести з руїни економіку, заговорив і український нарід устами своїх синів-патріотів. Піднесли свій голос переслідувані й обезправнені українські національні церкви. Почали появлятися різні неформальні організації, які протиставляться безгосподарності й безвідповідальності Комуністичної партії Совєтського Союзу, яка через 70 років узурпувала собі права володіти цілим СССР, а в тому і Україною. Серед організацій, які постали в Україні, стали зовсім нормально появлятися різні політично-ідеологічні напрямки, часто зі собою не співзвучні, а то й протилежні в своїх політично-ідеологічних заложеннях.

На щастя появився Народний Рух України за Перебудову, який охопив усі ці різнополітичні організації, яких ділили ідеологічно-політичні заложення, але єднало їх одне бажання покращати долю українського народу, осягнути державну суверенність України. Це власне й було позитивне явище, яке єдине може перетопити всі ті різниці поглядів і звести їх до одного спільного знаменника, якою є, згідно з останньою заявою голови Руху відновлена державна суверенність України. Але це потребуватиме зусиль цілого українського народу, усіх політичних і суспільно-громадських організацій. Іншими словами — українцям треба єдности дії, єдности зусиль.

Потреба єдности відноситься не тільки до України, але також і до українців у суміжних країнах: Польщі, Чехо-Словаччині й Румунії, а головно у діяспорі. Наше зрізничкування в діяспорі є доволі велике, але остаточно завдяки батькам народу в 1967 році оформлено Світовий Конгрес Вільних Українців, який ствердив що його завданням, між іншим, є: а)давати всяку можливу допомогу українському народові в його змаганнях за волю і державну незалежність, б)змагатися за здійснення прав українського народу згідно з Універсальною Деклярацією Прав Людини. Щоб здійснити ці завдання, український нарід повинен і мусить стати об'єднано, рука в руку, рам'я-об-рам'я. І кожні політичні переконання, релігійні віровизнання, чи групово-партійні інтереси не сміють стати на перешкоді в осягненні цієї цілі. Осягнувши незалежну суверенну українську державу можна буде змагатися за групово-ідеологічні, чи політично-економічні ідеали. Власне з тих мотивів Президія Секретаріяту СКВУ на своєму засіданні 9-10-го лютого ц.р. винесла рішення, щоб 1990 рік проголосити Роком Української Єдности.

Хай живе єдність українського народу в Україні! Хай живе єдність української діяспори! Хай живе єдність українського народу в Україні з українською діяспорою.

За Президію Секретаріяту СКВУ:

Юрій Шимко, президент
Василь Верига, генеральний секретар

М. ҐОРБАЧОВ ПОГРОЖУЄ ЛИТВІ ЕКОНОМІЧНОЮ БЛЬОКАДОЮ

Москва. — Суперпрезидент СССР Міхаїл Горбачов і його так звана президентська рада до якої входять, як відомо, чимало російських шовіністів й імперіялістів — Александер Яковлєв, Едуард Шеварднадзе, Юрій Маслюков, Дімітрій Язов, шеф КГБ Владімір Крючков, Вем'янин Ярін, Валентін Распутін, Станіслав Шаталін, Альберт Кавлс, Чінгіз Айтматов (з Кіргізії), Вадим Бакатін, Валерій Болдін і Юрій Осіпян — вирішили 9-го квітня застосувати неокреслену економічну бльокаду проти Литви, яка 11-го березня цього року проголосила свою незалежність і вихід із Союзу.

Комуно-московські імперіялісти у центральному уряді в Москві стосували досі проти маленької Литви, нарід якої хоче жити самостійним життям, всякі способи тиску, включно до маніфестації військової сили і безперецесних маневрів в околиці Вільнюса, але президент литовської республіки Витавтас Ляндсберґіс, хоч готовий був до переговорів з Москвою, включно до затримання процесу акту незалежности та формування власного війська, рішення Литовської Верховної Ради у справі незалежности і виходу із Союзу не відкликав.

Президентська рада СССР на чолі з М. Горбачовим вирішила, що відповідь Литви у справі відкликання акту незалежности не є конструктивною і тому вона не відкриває шляху до позитивного полагодження існуючого конфлікту. Совєтське пресове агентство ТАСС заявляє, що відповідь В. Ляндсберґіса ще більше ускладнила справу і тепер навіть самі спроби переговорів між литовською делегацією і представниками центрального уряду в Москві опинилися у сліпому куті.

З огляду на те, що президентська рада вирішила збільшити економічний, політичний й інший тиск для „захорони совєтської конституції" і безпеки громадян, які живуть в Литві, хоч їм, як відомо, ніхто і нічого не загрожує, — кажуть західні політичні спостерігачі. Най більш правдоподібним є небажання совєтських імперіялістів розчленовувати комуно-московську імперію, до чого вони властиво цілком відкрито признаються.

Ані ТАСС, ані члени президентської ради не прозраджують способів нового тиску центрального уряду проти Литви і проти усіх республік, які захотіли б піти її шляхом. Політичні аналітики заявляють, що під теперішню пору Москва взагалі може припинити всякий тиск поки заспокоїться ситуація в Грузії, яка також домагається незалежности і виходу із Союзу,а тиск грузинів збільшується з кожним днем. Представник литовського уряду у Вільнюсі заявив кореспондентам, що покищо немає познак пересунення війська вих частин, які зрештою окупували будинок прокуратури Литви, закрили найбільшу урядову друкарню, перехопили у свої руки численні приміщення, які раніше належали Комуністичній партії Литви.

Президент В. Ляндсберґіс заявив, що „може тепер Захід побачить справжнє обличчя тих, які говорять одне, а роблять інше".

Покищо тільки президент ЗСА Джордж Буш і прем'єр-міністер Марґарет Тачер обережно перестерегли М. Горбачова перед вжиттям військової сили в Литві, а Тачер послала навіть в Москву свого міністра закордонних справ Дагласа Гарда, який має надію зустрінутись з М. Горбачовим й іншими совєтськими керівниками. Спостерігачі все ще говорять про страх Москви перед ланцюговою реакцією і це є мабуть головною причиною московської непоступчивости.

ЧИ СПРАВДІ ВЖЕ 25 РОКІВ?

Джерзі Ситі, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Справді, важко повірити, що наша повна молодечої верви та енергії примабалерина Рома Прийма - Богачевська вже 25 років провадить школу танців та літніми таборами з наукою народного танку на терені ЗСА. Здається, ще так недавно ми подивляли її, як солістку та прима белерину та ще до того належимо до тих здається, вже не дуже численних постійних глядачів Українського Оперного Театру у Львові в часі німецької окупації, які пригадують її перший виступ у віці 13 років, як солістки цього театру.

Для Р. Прийми-Богачевської танок є найбільшою любов'ю цілого життя, якій вона залишилася беззастережно відданою. Тому вона після років успіхів як солістка, численних виступів спершу ще у Львові, а відтак в Німеччині, Канаді, ЗСА і поїздок по Европі рішила передати свою любов і знання молодшим поколінням.

У 1964 році саме по успішному турне по Европі, Р. Прийма-Богачевська розпочала в Ню Йорку школу танку і веде її безперебійно до сьогодні.

Цього року припадає 25-річний ювілей її педагогічних успіхів і саме тому вона заходить до редакції „Свободи" зі своєю молодою асистенткою Лідою Залуцькою, щоб повідомити про свої плани, зв'язані із цим ювілеєм. Відбудеться він в дні 3-го червня ц.р. у театрі

Рома Прийма-Богачевська з асистенткою Лідою Залуцькою під час інтерв'ю в редакції „Свободи".

Елліс Туллі Голл в Лінколн Центрі, який вже стає добре відомим українській публіці з інших мистецьких українських імпрез.

Ювілейна вистава розпічнеться о год. 2:30 по полудні та візьмуть в ній участь учні шкіл танцю, яких наша примабалерина має тепер вже сім із понад 150 учнів, з яких ще досі багато будуть на 25-річчі виступати.

У програмі, як нас інформує Р. Прийма-Богачевська, плянує вона показати публіці перегляд стилів, що їх вона навчає своїх учнів. Це буде вже відома деяким глядачам постановка „Іконин" і „Чорнобиля", буде виведення народних танців, експериментальних і клясичних.

Коли вона згадує, що має тепер понад 150 учнів — ставимо питання нашій гості, чи знає вона скільки пройшло „через її руки" у цих 25-ти роках. Вона хвилину застановляється, а відтак відповідає, що ніколи їх усіх не мала на обліку, але напевно було більше тисячки.

Більшість із них з віком та іншими зацікавленнями закинуло танець, але сантименту до своєї учительки напевно ні. Тому Р. Прийма-Богачевська задумала після ювілейного мистецького виступу влаштувати зустріч із тими давніми учнями, що відгукнуться на її пляни та прийдуть на день 3-го червня до Ню Йорку.

(Закінчення на ст. 7-ій)

В АМЕРИЦІ

ВИСТУПАЮЧИ ПРОТИ ПЛЯНІВ Адміністрації Джорджа Буша, два сенатори-республіканці закликають до подвійного зменшення бюджету Пентагону. Згідно з пропозицією сенатора Вілліяма Когена з Мейн та Джана МекКейна з Арізони, витрати мали б бути зменшені на стратегічну нуклеарну зброю та збройні сили, створені для оборони Европи від Совєтського Союзу. Адміністрація Дж. Буша запропонувала модернізацію стратегічної нуклеарної зброї, базуючись на тому, що Москва продовжує модернізацію свого арсеналу нуклеарної зброї далекого засягу. Заяви сен. Когена та МекКейна, які мають вагоме слово у питанні озброєння, стали першим і відкритим розмежуванням між сенаторами-республіканцями та Адміністрацією у питанні бюджету Пентагону. Вони віщують труднощі, які матиме Дж. Буш із своїми пропозиціями військових видатків. Секретар оборони Дік Чейні рішуче відкинув пропозиції двох сенаторів, виступивши на пресовій конференції в Пентагоні минулого четверга.

КАЛІФОРНІЙСЬКА КОМПАНІЯ „Бектел" проголосила, що вона почала плянування науково-дослідного центру „західнього типу" в Совєтському Союзі. „Совєти досягли великих успіхів у наукових дослідженнях та військовій справі. Тепер їм треба навчитися продавати вислідки своєї праці на міжнародному ринку", — сказав журналістам у Сан Франсіско один із авторів проєкту Майкл Вокелін. Центр буде збудований в місті Троїцьку, 20 миль на південний захід від Москви. Науковий комплекс буде складатися з дослідного центру, міжнародного готелю, житлових будинків, спортових майданчиків та місць для відпочинку. Буде збільшене місцеве летовище. Компанія „Бектел" вважає, що СССР зґодиться витратити на будівництво, яке триватиме п'ять років, 100 міл. дол. На думку співробітників компанії, запланований науковий центр в Троїцьку буде своєрідним відповідником відомого центру Сіліконвеллі в Каліфорнії. Компанія „Бектел" співпрацювала з Армандом Гаммером при будівництві в Москві Центру міжнародної торгівлі.

У СВІТІ

У НАЙБІЛЬШІЙ ДОСІ УГОДІ між американською корпорацією та Совєтським Союзом, яку фірма Пепсико сподіється на днях підписати, буде обмін пепсі-коли за горілку та нафтоналивні й вантажні судна. Цю угоду оцінюють на понад 3 біл. дол. і вона дасть можливість громадянам СССР мати більший доступ до напитку пепсі-кола. Це в свою чергу, дасть можливість фірмі Пепсико вперше свій зарібок отримати не тільки горілкою, але також у формі мореплавних суден для перевозів нафти та іншого вантажу. Пепсіко вже від 1974 року продає свій напиток до СССР, але в дуже обмеженій кількості та тільки у великих містах країни, бо система для розповсюдження будь-якого товару в СССР ще досі себе ніколи не оправдала. Навіть президент Міхаїл Горбачов сказав, що припинити недостачу та погану доставу продуктів для покупців буде найбільшим завданням його правління. До наслідків цієї угоди будуть пильно придивлятися інші західні фірми, які хочуть мати запевнення, що в СССР можна заробити, постачаючи потрібні товари.

МИНУЛОЇ СУБОТИ, 7-ГО КВІТНЯ, на Північному морі між Норвегією та Швецією на вакаційному поромі трапилася пожежа, в якій загинуло коло 135 осіб. Норвезькі поліційні чинники заявили, що мають конкретні докази, що пожежа не була припадковою, але спеціяльно спрепарованим підпалом. Тому тепер починають це розслідувати, як справу кримінальну, але не можуть знайти причин для цього роду злочину. Розглядають також можливості пов'язання цього підпалу з кількома меншими в останніх місяцях на поромах цієї лінії.

ЗРОСТАЮЧЕ ЗАПОТРЕБУВАННЯ зі Східньої Німеччини надало економіці Західньої Німеччини неочікуваного посилення та підтвердило заяви західньонімецького уряду, що грошева злука обидвох держав може обійтися без зайвого підвищення податків. Економіка Західньої Німеччини, яка є найбільшою в Европі, згідно з передбаченнями має зрости на чотири відсотки в цьому році, але у світі непередбачених запотребувань на західньонімецькі вироби ці передбачення можуть значно зрости. Все це дуже до вподоби канцлерові Західньої Німеччини Гельмутові Колеві, уряд якого вже працює над накресленням проєкту з'єднання грошевих валют і спільних економік, громадської та податкової політик, які будуть готові до узгодження та підпису вже в травні.

ДО ПЕРЕДПЛАТНИКІВ СВОБОДИ!

З огляду на перехід висилки щоденника „Свобода" на нову комп'юторську систему, в адресарі передплатників можуть трапитися помилки. Просимо вибачення за ці помилки, їх постараємося виправити в найкоротшому часі.

АДМІНІСТРАЦІЯ

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінґтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс.)

Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і money orders виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Чиста совість Кремля

У розмові з журналістами наприкінці своїх відвідин у Вашінґтоні совєтський міністер закордонних справ Едуард Шеварднадзе сказав, що „у відношенні до Литви ми маємо чисту совість". „Ми" — себто кремлівські володарі. Характеристичний підхід усіх диктаторів світу. Найбільш жорстокі і криваві тирани — Нерон, Каліґуля, Джинґісхан, Атилла, у новітній добі Гітлер і Сталін — всі вони мали „чисту совість", бо кожний із них уважав, що те, що він чинить — правильне і добре. Про Міхаїла Ґорбачова виписали вже на Заході цілі пеани. У Совєтському Союзі він не має популярности і тому й він не захотів піддати під всенародний референдум надзвичайні президентські повновласті. На Заході ним захоплюються, але таке одне коротке речення його довіреного міністра кидає дуже некорисне світло на дійсне „я" Горбачова: повна відсутність самокритики, безмежна зарозумілість, прикметна кожному диктаторові.

Як за п'ять років своєї влади Ґорбачов не зумів ні на йоту направити совєтську економіку, так і на прикладі Литви виявилося, що він ні трішки не орієнтується яка дійсна сила національних рухів. Правда, він відчуває, що успіх Литви у збереженні відзисканої державної незалежности грозить підбадьорити всі інші поневолені нації, що розвалить імперію. Але він не розуміє і не розуміють всі його дорадники, що залякуванням, військовою силою та фабрикуванням прихильних собі демонстрацій під охороною совєтського війська — національних рухів аж ніяк не можна буде заспокоїти. Шеварднадзе заявив на пресовій конференції у Вашінґтоні, що проблема Литви буде розв'язана „для добра литовського народу і згідно з конституцією Совєтського Союзу". Крилата фраза, якій перечать діла совєтських вояків на Литві і нерозумна вимога — відкликати постанову про відзискання втраченої державности.

Уже в минулому році колишній дорадник президента Джіммі Картера Збіґнєв Бжезінський, професор університету, поставив прогнозу, що імперія може врятувати своє формальне існування тільки почерез перетворення себе у конфедерацію однаково дійсно самостійних складових держав. Недавно у „Ню Йорк Таймсі" появилася стаття українського професора історії й політолога Романа Шпорлюка, в якій він висловив подібний погляд. Мовляв: Ґорбачов може стати або російським Вашінґтоном, який створив З'єднані Стейти Америки, або англійським Джорджом III, який хотів зберегти американську колонію, спровокував війну і програв. Існують різні форми автономії й різні форми федерації й конфедерації. У новітній історії виявились дві державницькі формації конфедераційного характеру: британський Коммонвелт і З'єднані Стейти Америки. Складові частини Совєтського Союзу, яким є 15 „самостійних" республік, не є американськими стейтами: кожний з тамошніх народів має свою питоменну культуру, кожний має традицію своєї державности, що її втратив в наслідок московської аґресії, кожний прагне волі, яка єдино дає необмежені можливості політичного, культурного й економічного розвитку. Але поміж станом військової окупації і партійно-політичної диктатури та повною державницькою незалежністю є ще широкий простір. Виповнювати його такими методами, як це робить Ґорбачов на Литві — це не злочин, а щось гірше (як сказав французький дипломат Талейран) — бо глупота.

Президент Буш заявив наприкінці своїх розмов з Шеварднадзе, що він не говорив як треба поводитись на Литві, „що треба робити, тільки те, чого не треба робити". Ясно, що треба відкликати військо з танками і панцерними возами з Литви, треба відкрити тамошній кордон для закордонної преси, треба перестати провокувати Америку такими дітвацькими актами як заборону в'їзду на Литву сенаторові Д'Амато, треба злагіднити атмосферу а не щораз більше напружувати її. Ґорбачов, очевидячки, не розуміє цього, рішив застосувати методу „сильної руки" для задовільнення російських шовіністів-неділимців і генералів, — і розуміє, що на довшу мету це метода самогубна.

Президент Буш і державний секретар Джеймс Бейкер погодилися на нову конференцію на вершинах. Їх було вже 14. Американські президенти, почавши від Айзенгавера стрічалися з кремлівськими вождями. Ще Роналд Реґен назвав був СССР „злющою імперією" і згодом виправдувався, що за Ґорбачова „змінилося". Багато змінилося, **але й багато** ще залишилось такого самого

Володимир Сушко

УКРАЇНСЬКИМИ СЛІДАМИ ПО БАЛТИМОРІ

II.

З роками українське поселення в східньому Балтиморі поширилося дальше на схід в дільницю Кентон. Тут недалеко були різні фабрики а ще далі сталеварні. Як вже згадувано, тут в 1929 році засновано Українсько — Американський Клюб, при якому містилася теж „Рідна Школа". В 1922 році українське поселення в східньому Балтиморі нараховувало 500 осіб, а в Киртіс Бей менше як 300 людей.

З приїздом нової еміграції після Другої світової війни українське життя, яке через воєнні роки притупилося, значно віджило. В дільниці Феллс Пойнт при 239 Саут Бродвей засновано в 1950 році Дім Самопоміч при якому міститься Об'єднання „Самопоміч" і Кредитова Кооператива цієї ж назви. В 1966 році організації Визвольного Фронту придбали свій Дім Українсько-Американської Молоді при 2301 Істерн Авеню. В домі згаданого вже Українсько-Американського Клюбу примістилося Українське Спортове Товариство „Дніпро". Українська православна громада придбала в 1953 році будинок при 2013-19 Ґаф вулиці, де примістилася українська православна церква св. Михаїла. А українська католицька парохія теж св. Михаїла сьогодні будує нову більшу церкву в українському барокковому стилі при 2401 Істерн вулиці. Ця архітектурно унікальна будова вже сьогодні звертає на себе увагу усіх мешканців Балтимору і без сумніву вона буде однією з прикрас цього міста.

На цьому не закінчуються українські сліди в Балтиморі. Уважливий спостерігач їх знайде і поза суцільним українським життям в цьому місті. Деякі із цих слідів чекають ще докладнішого свого дослідження. До них належить особа бриґадира-генерала Івана В. Турчина з часів громадянської війни в 1860 роках. Цей наш земляк, перед яким стелилася в царській Росії військова кар'єра, але який, одначе, не погоджуючись із царською деспотичною владою, вийшов на еміграцію і згодом осів у Чикаґо, де заприязнився з президентом Лінкольном, вславився в часі громадської війни успіхами в багатьох воєнних сутичках з військами конфедератів. „Ґарпел Скрепбук", одна з більш відомих тоді приватних хронологій з тих часів, подає, що як вибухнула громадська війна, Турчин був назначений із Вашінґтону командиром військ Юнії в Балтиморі. В усіх урядових джерелах Турчина представляють як росіянина, хоч популярно він був знаний як „козак". Дослідження родоводу генерала Турчина в ЗСА утруднене, бо після його смерти його дружина Надія, згідно з волею свого мужа, всі родинні папери спалила. За Гетьманщини і довго після неї назва „козак" в Україні була ідентичною з національної приналежністю.

Павло Фенчак, голова Освітньої Асоціяції Українців в Мериленді і один із авторів обширної книжки „The Ukrainians of Meryland", Baltimore, 1977 („Українці Мериленду, Балтимор, 1977) згадує про парові льокомотиви „Мазепа" і „Козак", що їх в 1838 і 1848 роках збудував Томас Віненс з Балтимору для тутешньої залізничної Балтиморської та Огайської компаній. Віненс до того часу був з рамени цієї компанії довші роки в російській імперії, розбудовуючи залізничну дорогу в південній Україні.

Іншу цікаву інформацію в цій же книжці теж подає її другий автор Стефан Басараб. Він говорить про особу колишнього члена-номіната до Синоду Російської Православної Церкви, архиєпископа Володимира В. Александрова. Він в 1933 році прийняв був католицьку віру в східньому обряді і жив аж до смерти в 1945 році в римо-католицькій семінарії св. Марії в Балтиморі і тут похований. Архиєпископ Александров мав свою каплицю у східньому обряді в цій семінарії, в якій відправляв Богослужби. Згідно із завіщанням, всі писемні інформації щодо його особи — закриті на протяг 50-ох років. Відомо, що він народився в Херсоні в Україні в 1871 році. На надгробному камені чомусь написано, що він був донським козаком з Росії. Це рівно ж цікава тема для дослідів.

Загальновідомий в Америці балтиморський журналіст, видавець і літературний критик Генрі Л. Менкен в 1930 і 1940 роках цікавився слов'янськими групами в Америці і впливом, який американська мова мала на їхні тут мови. В центральній Інох Претт бібліотеці, тут в Балтиморі, в окремій кімнаті його імени знаходяться збірки його кореспонденції. З української групи він переписувався з Омеляном Рев'юком, редактором „Свободи" з Ню Джерзі, Володимиром Ґізою, редактором „Нового Життя" з Олифанту Пенсильванія, і д-ром Олександром Сушком з Української Академії Наук у Чикаго.

Довгі роки, бо від 1913 до 1941 в семінарії св. Марії у Балтиморі студіювали питомці української католицької церкви в ЗСА. У архівах семінарії читаємо, що згідно з кореспонденцією наших церковних властей з Філядельфії з отцем ректором семінарії між іншими вчили там наших питомців о. Константин Курило в 1915 і о. д-р Іван Перепелиця в 1917 роках, тодішні парохи місцевої української католицькою церкви св. Михаїла. Десятки наших питомців покінчили теологічні студії у цій семінарії.

Українська громада Балтимору, хоча мала, але не затрачає своєї життєдіяльности. Вона далі активна і на загальноамериканському форумі міста, от, хоч би своєю щорічною участю в національних міських фестивалях.

Між містами Балтимор і Одеса в Україні від 1975 року існує заключене між ними побратимство. В комітеті посадника міста зв'язків із Одесою беруть участь теж і місцеві українці. Це давало їм вже не один раз нагоду не лише говорити з гостями з Одеси, але й успішно спростовувати помилкові поняття американців про Одесу і Україну як частини Росії.

У своєму письмовому зверненні до населення Балтимору в жовтні 1977 року тодішній посадник міста Вілліям Доналд Шейфер, між іншим, пише: „...Балтимор має велику і активну громаду українського походження, активну участь якої в житті нашого міста ми шануємо".

Конвенція Українського Народного Союзу при кінці травня у Балтиморі буде ще однією нагодою залишити новий українських слід у цьому місті.

КУТОК БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ

Пригадка про братську діяльність

Багато братської діяльности ведеться тепер. А щоб в ній брати участь — важливо дотримуватися даних реченців.

Перше: пригадується усім кандидатам на союзові стипендії та секретарям їхніх Відділів, що реченець до внеску подань минув 1-го квітня ц.р., але реченець висилки документації до Головної Канцелярії є 1-го травня 1990 року. Ось маємо приклад, як УНСоюз уділюванням стипендії сповняє свій обов'язок фінансово допомагати українській молоді. Минулого року УНСоюз уділив рекордову суму 118,200 дол. на стипендії. Цього року УНСоюз призначить знову, правдоподібно, нову рекордову суму на цю ціль. Було б шкода, коли б хтось із аплікантів проґавив нагоду на стипендію через те, що не прислав відповідних документів на час. Просимо дотримуватися вищеподаного реченця.

Друге: кожний союзовий відділ отримав інформації про конкурс есеїв-афішів враз із „заявою участи". Просимо секретарів, заохотити усіх членів та знайомих, щоб вони брали участь у цьому конкурсі. Реченець для вислання есеїв або афішів, разом із „заявою участи", є 16-го квітня 1990 року. Прохаємо покликатися на оголошення у „Свободі" із середи та в недавньому числі „Українського Тижневика" про цей конкурс. За дальшими інформаціями просимо звертатися до братського координатора, тел. (201) 451-2200, екст. 56.

Третє: кожний союзовий відділ отримав від братського координатора анкети для звітування про братську діяльність за 1989 рік. Реченець на цю анкету — 15-го травня. Просимо уважно виповнити цю анкету і прислати її до Головної Канцелярії. Цей звіт важливий не лиш для Крайового конґресу братських організацій (National Fraternal Congress of America), але також для нашої організації. Інформації із цих анкет є великою допомогою для УНСоюзу, особливо для приготування пляну праці на наступний рік. Ця анкета також може служити відділові як нарис для братської праці на черговий рік.

Заохочуємо всіх провідників відділів ділитися із своїми успіхами, порадами, досвідами або коментарями про братську працю у союзовому відділі або в союзовій окрузі, і слати їх на адресу Кутка Братської Діяльности.

Андрій Воробець
Братський Координатор

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО НАЦІОНАЛЬНУ ІДЕНТИЧНІСТЬ

Завдяки д-рові Олегові Воловині, довідуємося з його англомовної статті в „Українському Тижневику" (18-го березня 1990 року), як деякі експерти від етнічних питань визначують національну ідентичність наших людей в Америці, а посередньо і в Европі.

В обличчі перепису населення в ЗСА (до 1-го квітня 1990 року) д-р Павло Маґочий, керівник Катедри Українознавства в Торонтонському університеті, запропонував американському Статистичному бюрові свою власну клясифікацію самовизначень (назв) осіб, які мали б бути зараховані до української або „карпато-русинської" національностей. (див. Government Publication and Review, 1987, pp. 133-168).

Щоб за всяку ціну збільшити приналежність до цієї „русинської національности", д-р Маґочий вираховує аж 12 різних самоназв або кимось наданих визначень. Між ними є наприклад „Carpathian" (теж, ніби „карпатянином" не міг би бути словак, польський ґураль, румун або й порядний українець!); відколи „Carpathian" є етнічним визначенням?! Є ще одна така етнічна квітка, як „Byzantine". Яке це має відношення до етнічности? Обрядову рису, впроваджену закарпатською греко-католицькою ієрархією в ЗСА, яка бажала зірвати не лише з українством, але й русинізмом, зараз впроваджується як один із етнічних визначників. А що, коли така традиційна назва заімпонує багатьом грекам і вони впишуться до „візантійців"? Скільки тоді буде нараховувати етнічна група П. Маґочого?! Справді, подиву гідний „русинський" імперіялізм!

Це саме стосується й назви „лемків". Є чимало осіб української етнічної свідомости, які не обов'язково хочуть належати до „карпаторусинської" національности, до якої П. Маґочий обов'язково зараховує всіх лемків. Цілу ґаму визначень із коренем „рус-ин", „русь-кий", без чи з додатком „карпато-", експерт від етнічности обов'язково відмежовує в даному широкому ареалі від українців і зараховує до своєї „карпато-русинської" нації. А ми знаємо, що не лише в минулому, але й досі є чимало таких, що себе зараховують до українців, але залюбки себе називають або воліють себе визначати як „русини" чи навіть „русини-українці". Зокрема в час ювілею Тисячоліття правильно вели ми освідомлюючу працю, що Русь (русини — це стародавня назва для українського народу! Отже, якщо українці хотіли б себе так визначити, то П. Маґочий вже їх відписує з української нації). А що з такими визначеннями, як русин-українець, що сьогодні починають бути по-

(Закінчення на стор. 8-ій)

Василь Сокіл

ОЗБРОЄНИЙ КУЛАК ПРЕЗИДЕНТА

Коли на недавньому з'їзді народних депутатів Совєтського Союзу приймали ухвалу про встановлення посади президента, депутати намагалися бодай у загальній формі накреслити основні напрямні президентського правління: подолати опір консерваторів, головних винуватців у гальмування перебудовних процесів у країні. Надаючи президентові виключні права, депутати були переконані, що в своєї діяльності президент спиратиметься на народні маси. І почне він з добрих акцій.

У демократичних країнах існує традиційне журналістичне правило: робити підсумки діяльности нового президента після ста днів його правління, нотуючи плюси й мінуси поступово щодня чи щотижня. Президенти, як свідчить історія, дуже серйозно ставилися до практики цих ста днів.

Президент СССР Міхаїл Ґорбачов почав правити державою зовсім недавно. До ста днів ще далеко. Вичерпну оцінку його діяльности ще рано робити. Проте вже за першими кроками можна уявити собі, в якому напрямі розвиватимуться наступні акції президента.

Перше запитання, яке ми хотіли б поставити перед ним, полягає от у чому... На який наважливіший, з його погляду, об'єкт політики була в перші ж дні скерована його увага? Слідом за цим друге запитання: На які сили президент вирішив покластися для виконання своїх завдань?

Можна було сподіватися, що кардинальною проблемою, над якою працюватиме керівник держави, це катастрофічне становище економіки, для рішучої перебудови якої дійсно необхідна міцна рука і непохитне переконання в необхідності повного ламання старої системи хазяйнування і перехід на вільні форми господарського самоврядування. Справді, схвалено новий закон про землю і власність на засоби виробництва, але він такий неконкретний, що відчутні наслідки його важко чекати ближчим часом: процес цей затяжний.

Другою болючою проблемою є нерозв'язаність національного питання, що призвело до вибухово небезпечного нагромадження у свідомості поневолених народів незадоволення і цілком нормального стремління до економічної і політичної самостійности.

Ці дві проблеми мали б бути щільно пов'язані між собою. Нарізно їх не можна розв'язати. Справедливо розв'язане національне питання — основа економічного відродження суверенних республік.

Позиція Ґорбачова ще до його президенства позначалася маневруванням справа наліво і згори вниз, що для деяких аналітиків оцінювалося як позитивна стратегія. Ставши президентом, він своїми діями став на бік консерваторів, злякавшись їхньої критики занадтої гласности і примиренства до так званих екстремістських елементів.

В угоду консерваторам і великодержавникам він відмовився від небезпечної для нього орієнтації на народні маси, активність яких він сам збудив, а тепер згадавши, як у таких ситуаціях діяли його славні попередники. І рішуче вирішив опертися на не один раз перевірену, надійну силу: армію.

Проти кого? Проти збуджених ним же народів. Заради чого? Заради збереження того, що проголошено в гимні СССР:

Союз нерушимый
республик свободных
Навеки сплотила великая
Русь...

Подумаєш, якась маленька Литва ухвалила вийти з тюрми народів? Хто дав дозвіл? Покарати свавільців! Послати танки!

Президентові непотрібно було щось нового вигадувати. Недавня історія підказувала:

— Якась нікчемна Мадярщина 1956 року вибухнула протестом проти московської диктатури? Хто насмілився? Покарати і послати танки!

— Щиро наївний Дубчек 1968 року зажадав соціялізму з людським обличчям? Яке нахабство! Придушити! Послати танки!

— Забунтували робітники Краснодару, Кривого Рогу? Як посміли? Приду-

(Закінчення на стор. 8-ій)

Роман Кухар

РОЗУМ — У ПОШУКАХ, СЕРЦЕ — НА СТОРОЖІ

Богдан Чопик, „Шлях та думки", вірші, переклади, вступ проф. Яра Славутича, введення від автора, його замітки й присвята, на задній обкладинці довідка з портретом автора, Солт Лейк Сіті, 1990, ст. 167.

Д-р Богдан Чопик — професор відділу мов і літератури університету Юта, проявив себе, як пильний дослідник-мовознавець, меткий організатор Крайових конвенцій у системі Американської Асоціяції Східньоевропейських мов, він же й член НТШ, учасник і доповідач у чисельних засіданнях та наукових конференціях того ж Товариства.

Проте Богдан Чопик, у найінтимнішому кутику свого серця, ще й поет, естет, філософ, літературознавець, перекладач із чужих літератур.

Збірка оригінальних віршів автора і його перекладів на українську мову поетичних творів Шекспіра, Пушкіна, А. Вознесенського й, головно, Федора Тютчева, Чеслава Мілоша й Омара Хайяма (перського поета-філософа), в одній книзі „Шляхи та думки" — це вже третє з черги книжкове видання Б. Чопика. Два перші — це поетичні збірки „Писані поезії" (ч. 1,2, 1980-81 рр.) та „Поезія" (1983). Уже в раніших збірках Богдан Чопик прокладає піонерський шлях новим поетичним жанрам на українському терені, головно таким формам, як „гайку" й „танка" (японського походження) й „рубаї" („рубаят"), перського походження (взагалі, в поезії Близького Сходу). Його оригінальну й перекладну працю, прикметну цього роду літературі, ось як характеризує у вступі до „Шляхів та думок" д-р Яр Славутич:

„Поетична творчість Богдана Чопика — новизна в українській літературі. Автора 'гайку' й 'танки' можна сміливо назвати піонером у поширенні нових жанрів і практичному засвоєнні їх українською мовою".

Природу цих екзотичних (азійського родоводу) жанрів, що їх Б. Чопик особливо вподобав собі, можна б коротко визначити, як примітно лаконічні, зосередженого змісту, доглибично скеровані сентенції, що виходять з розуміння основних проявів природи й націлені на дороговказ і здобутки життьової мудрости. Природна простота, основні елементи поваги чи радости життя — це й характерні риси такої поезії.

Образний зразок „гайку":

Великі бруньки,
Невинна синява віч —
Вказують на юнь...

Чому з весною
Цвіття розвивається,
А влітку вмира?...

Потоменна „танка":

Коли б у житті
Ми з ніким не сходились,
Тоді б ми дійсно
Не мали ненависти
До людей, ні до себе...

А ось рядок Чопикового вірша під стиль „рубаїв":

...Не знайдеш без темряви дня,
А роки без зими й тепла;
Не знайдеш солоду без гіркоти:
Із протилежностей наш світ складається...

У своїй оригінальній поетичній творчості користується Б. Чопик здобутками відкритого ним доглибинного екзотичного віршування, що вирізняється економністю засобів і згущеною змістовністю. Ось як лаконічно та міцно показує він долю стійкового УПА, що попав у полон:

...Дощ, вітер, темінь і туман...
— Загострюйте свій слух!...
— Це що? Гей, друже! ...— Чи Богдан?
— Чого ти?...
— Гальм! Генд'гох!...

У своїх оригінальних віршах наш поет глибоко пройнятий традиційним українським (Сковородиним) світоглядом, у перекладах він відтворює відмінні від рідного світу чужих авторів. Зрештою, Богдана Чопика особливо цікавить поезія філософського характеру, а то й визначеного напрямку, тому й не дивно, що окремі розділи його збірки складаються на широко представлену перекладну вибірку з поезії Федора Тютчева й Чеслава Мілоша, російського й польського поетів. Філософське забарвлення (епікурейської школи) має і простора вибірка з чотировіршів Омара Хайяма („рубаят").

„Шляхи та думки" — безумовно цінний внесок Б. Чопика, якщо мова про засвоєння у нашій літературі нових, свіжих форм поетичного вислову. Назагал Чопик у своїх збірках і замітках до них намагається дотримувати нормативних правил української літературної мови у правописанні. Коли ж ідеться про його частий вжиток нехарактерних українській мові дієприкметників (наприклад, „всеобіймаючий", замість літературно „всеохопливий"; „окружаюча", замість „довкільна"; „опонуючий", замість „протиставний"; „діюча", замість „чинна", „дійсна"; „затемнюючий", замість „присмерковий", ітд.) то в цьому випадку годиться авторові поглибити знання українського мовостилю. Тут і там подибується в нього вжиток інших ненормативних форм, як от „стремління", „стреміти", замість „змагання", „змагати"; пасивна форма „нездійснимий", замість активної „нездійсненний"; „протирічливий", замість „суперечливий"; слововжиток „но", замість „але"; а то й находимо таку архаїчну форму (польонізм), як „розвиваючийся", замість „розвитковий", „у стадії розвитку" тощо. Над цим варто задуматись Богданові Чопикові при нагоді його майбутніх видань.

„Шляхи та думки" — це чепурна чергова ланка в авторовому доробку, що кидає жмуток світла на його дальший творчий шлях. Читачеві буде цінно взяти в руки оцю вельми цікаву збірку нових форм і образів та заглибитись у її незнаний, чи незвичний досі світ світоглядово-літературної екзотики.

ПРОТОКОЛ

РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, що відбулося на оселі УНСоюзу Союзівці в днях від 22-го до 26-го травня 1989 р.

Звіт головного радного Василя Пастушка

It is my distinct privilege and honor to submit my seventh annual report on activities, thoughts, suggestions and observations as a Supreme Advisor of the Ukrainian National Association and other Ukrainian-American and civic activities.

Listed below is a 1988 chronology covering May 1, 1988 through February, 1989:

DATE	EVENT	PLACE	PURPOSE
5/ 1/88	Farewell Banquet	St. Mary's Protectress Ukrainian Orthodox Church	Retirement of Pastor Very Rev. Mychajlo Borysenko
5/18/88	Delaware County Rose Tree Summer Festival 1988 "Sounds of Summer" Revue & Gold Rose Awards	Ramada Inn Esseington, Pa.	Gold Rose Award for Recognizing Involvement in the Urainian-American Community
5/22/88	Philadelphia Branch of the National Committee to Commemorate The Millennium of Christianity in Ukraine	A. Ukrainian Catholic Cathedral, Franklin St. Philadelphia, Pa. B. Banquet at Adams Mark Hotel, City Line Ave. Philadelphia, Pa.	Millennium Concert and Banquet
5/29/88	Pontifical Liturgy	A. Holy Ghost Ukrainian Catholic Church, Third & Harwick Sts., Chester, Pa. B. Ramada Inn Essington, Pa.	A. 80th Anniv. of Holy Ghost Ukrainian Catholic Church Services Banquet B. Concert & Banquet
6/ 5/88	Blessing of Newly Installed Icons & Hierarchal Divine Liturgy	Sts. Peter & Paul Ukrainian Orthodox Church, Wilmington, DE	Blessing of newly installed Icons
6/ 7/88	UNA Scholarship Committee	Soyuzivka, UNA Estate, NY	Scholarship Committee
6/ 8 to 6/10/88	1988 Annual Meeting Supreme Assembly	Soyuzivka UNA Estate, NY	Annual Meeting
6/30/88	Pre-Sobor Meeting	Ukrainian Orthodox Church of the USA, South Bound Brook, NJ	Vice-President Pre-Sobor Commission
7/22-7/23/88	Millennium and Pre-Sobor Committee Meetings	Ukrainian Orthodox Church of USA, South Boundbrook, NJ	Vice-President Pre-Sobor Commission
8/ 5-8/ 7/88	Holy Year for Celebration of the Millennium of the Baptism of Ukraine into the Holy Orthodox Faith	Ukrainian Orthodox Church of USA, South Boundbrook, NJ	Commission Member
8/25/88	Pre-Sobor Committee Meeting	Ukrainian Orthodox Church of USA, South Boundbrook, NJ	Vice-President Pre-Sobor Commission
9/30/88	Sobor	Ukrainian Orthodox Church of USA	On behalf of UNA presented donations in the amount of $5,000.00
9/28-10/ 3/88	Sobor	Ukrainian Orthodox Church of USA	(1) Delegate (2) Elected layman Vice-President (3) Chairman of Nominating Committee
10/ 3/88	Sobor	Ukrainian Orthodox Church of USA	Re-elected Member Metropolitan Council
10/ 8/88	National Committee presents Festival of Arts of Ukraine Evening of Music of Ukraine	Constitution Hall, Washington, D.C.	Millennium Celebration
10/ 9/88	National Committee presents Ukrainian Festival of Arts of Ukraine and Ukrainian Bandura Chorus	Constitution Hall Washington, D.C.	Millennium Celebration
11/23-11/28/88	World Congress of Free Ukrainians	Toronto, Canada	UNA Delegate
12/14-12/16/88	Metropolitan Council Meeting Ukrainian Orthodox Church of USA	South Boundbrook, NJ	Council Member
1/23/89	Ceremonies marking the 71st Anniversary of the Independence of Ukraine	Council Chambers Chester City Hall, Pannsylvania.	In attendance
2/12/89	Presentation of a Certificate of Honor (Hramota)	St. Peter & Paul Ukrainian/Orthodox Church, Wilmington, DE	Presentation of Certificate of Honor from Metropolitan Mstyslav of Ukrainian/Orthodox Church of USA presented by Very Rev. Protopresbyter Paul Hrynyshyn
2/24/89-2/25/89	Metropolitan Council of Ukrainian/Orthodox Church of USA	South Bound-Brook, NJ	Annual Meeting (member)
2/25/89 (PM)	Annual Meeting of UNA, Philadelphia	Philadelphia, Pa	Annual Meeting Reorganization and Elected to Executive Board
2/19/89	UNA Champions Club	Jersey City, NJ	UNA Executive Board recognized as Champion by enrolling 42 members in 1988 the most for the year. Named to UNA Champions Club.

I organized the following members in Branch #231 from 1981 through February 1989:

(a) 1981	21 members
(b) 1982	51 members
(c) 1983	104 members
(d) 1984	112 members
(e) 1985	69 members
(f) 1986	56 members
(g) 1987	27 members
(h) 1988	42 members
(I) As of 2/1989	7 members
Total:	**489**

My suggestions for continued UNA progress are:

a. Giving greater recognition and financial compensation to the branch secretaries, who are the rock foundation of the UNA, and who not only bring in new members, but service diligently through great sacrifice of time and effort for the estisting membership.

b. The Executive Committee should continue to motivate National Sales Insurance Department.

c. UNA should continue to update and modernize the facilities at Soyuzivka, such as: 1) Enlarging the dining room so that it would accommodate larger banquets, weddings, and Christenings. 2) Renovate, modernize and use to full utility, the patio adjoining the dining room as a possible cafe, and enclose with glass to get further utility from the existing dining room. 3) Continue updating furnishing all units and installing individual telephones and televisions to each room. 4) Give thought to create a winter sports complex.

These improvements would truly make Soyuzivka a more complete, year round resort.

d. UNA continues to locate and purchase an appropriate building to permanently house our Canadian records and provide for the fraternal activities of the UNA Canadian members.

Other comments, accomplishments and suggestions:

Congratulations to the Supreme Executive Officers and Assembly for approving and building modern facilities for the employees at Soyuzivka and continuing efforts to update the furnishings and facilities.

Recognition must also be given to the Supreme Executive Officers for updating and adding new classes of Ukrainian National Association Insurance Certificates.

The creation of a Canadian Management Team is applauded and hopefully a building will be located in Canada for the UNA.

The moral and financial support of all important Ukrainian activities and Ukrainian Institutions are recognized and appreciated.

The UNA, not only supports the Ukrainian Organizations and Institutions in the free world, but also the Ukrainians in Diaspora.

The tremendous financial support given by the Scholarship Awards help many needy Ukrainian Students.

Indeed, the UNA has grown into a multi-facet organization that is flexible enough to meet the ever changing needs of the Ukrainian American Community.

The Supreme Executive officers and Assembly, this year, established a much needed Washington Office.

The Supreme Assembly and Executive Body is applauded and deserves accolades for the manner in which the UNA responds to the new directions dictated as time and events change.

Appreciation is extended to Supreme President Dr. John O. Flis, Supreme Vice President Dr. Myron B. Kuropas, Supreme Vice Presidentess Gloria Paschen, Supreme Secretary Walter Sochan, Supreme Treasurer Ulana Diachuk, my Fellow Supreme Advisors, Auditors, UNA Philadelphia District Committee, and the various Branch Officers and Secretaries for their dedication and cooperation.

Through the past year, I was favored with exemplary cooperation on press coverage on various Ukrainian-American Community events through the kind Svoboda Editor Zenon Snylyk and Editor Roma Hadzewycz of The Ukrainian Weekly.

It never ceases to amaze me at the voluminous amount of work accomplished on the day to day basis, plus all of the unforeseen extra-curricular activities accomplished by the UNA Executive Officers, the office staff and the editors of Svoboda and The Ukrainian Weekly throughout the year.

Please permit me to add my congratulations to the UNA, which is the oldest, largest and strongest Ukrainian Fraternal Benefit Institution in the world, on its 95th Anniversary, being founded on February 22, 1894.

Again, in closing, I wish to thank the members and delegates who, through their vote, honored me with serving you as a Supreme Advisor for the past seven years and may we all continue to jointly contribute our time and talents to keep "Batko Soyuz #1".

My sincere thanks to each and every one of you.

Звіт головного радного Андрія Джули

A resume of my activities for the year 1988, is very short.

On Sunday, May 15, 1988, a regional meeting of the Ukrainian National Association branches of Western Pennsylvania was held in the home of branch 161 in Ambridge. To a large representation, our Supreme President, Mr. Flis, gave a short report for 1987 and told the assembly that our area achieved 100% of its quota for the year.

On Saturday, October 15, 1988, a regional meeting of the U.N.A. branches for Western Pennsylvania and West Virginia was called to order by the chairman, Andrew Jula. After a lengthy report of the activities of our organization by our Supreme President Mr. Flis, who announced to the assembled members that our quota for 1988 was 90 new applicants and that to date our area sent to the home office 88 new applicants. I presented one new applicant to Mr. Flis and the next day I had a phone call from the secretary of branch 56, Mr. Kohut, explaining his absence for the meeting, nevertheless two new applicants were sent to the home office, anabling our area to reach our goal of 90 new applicants. Due to the efforts of secretarys Mr. Turko and Mr. Evanitsky, my area organized 108 new applicants for 1988. My contribution to this quota was six new applicants.

In conclusion I noticed that no one represented our organization at the 1988 Pennsylvania Fraternal Congress seminar in Philadelphia. Also there was no write-up in the Weekly. As to the World Congress of Free Ukrainians, which was held in Toronto, Canada referring to the write-up in the Weekly dated December 18, 1988, no one from my area was in attendance.

Since this is the pre-convention year for our Ukrainian National Association, to be held in Baltimore, Maryland, I forsee better events for our organization.

Звіт головного радного Тараса Максимовича

This past year has been a hectic one, with most Ukrainian activity in Florida being devoted to Millennium celebrations throughout the state.

I had the pleasure of attending Millennium events in North Port, Florida, and st. Leo's Abbey near Tempa.

In December, the Ukrainian Catholic community in South Florida had their Millennium liturgy at St. Mary's Cathedral, with Archbishop Edward McCarthy of the diocese of Miami in attendance and our own Bishop Robert Moskal of the Parma diocese celebrating the Divine Liturgy.

Archbistop McCarthy's address exemplified the greater knowledge of Ukrainians that the Roman Catholic Church now has, and the closer ties between the two rites.

This year, on April 16th, we reach another milestone as the Assumption BVM Ukrainian Catholic Church choir celebrates its 30th year and also my 30th year as choir director.

I am truly honored by being able to direct this excellent church choir, and equally as pround of the tremendous reputation it has built through the years. The church choir, the Ukrainian Dancers of Miami, the Ukrainian-American Club of Miami, Ukrainian National Women's League, and the Ukrainian Senior Society are organizations in the Miami area with most of their members also members of the Ukrainian National Association.

For the past six years, I have served as President of U.N.A. Branch 368 in Miami, along with Mr. Andrew Maryniuk as our Branch secretary.

One need only read our Ukrainian publications to see the newly created Ukrainian communities throughout the entire state of Florida.

Now if we could only eliminate this "political party" hogwash that is retarding the progress of Ukrainians. Unfortunately, this ever present problem is the same in Florida as it is in our northern cities.

Just recently, I was re-elected to my 5th three-year term as Vice-President in the United Teachers of Dade (Miami), the local teachers' union representing teachers and paraprofessionals in the 4th largest school system in the U.S.

It is a never-ending battle with text book publishers, reporters, etc., trying to educate them that the U.S.S.R. is not Russia, and that half of the Soviet Union is non-Russian, 60 million of them being Ukrainian. At times, getting them to spell "Ukrainian" correctly is a chore.

As President of the United Ukrainian-American Organizations of Miami, it is my honor to preside over the various symposiums featuring prominent Ukrainians, including well-known Ukrainian dissidents.

National holiday observances feature many of our U.N.A. members; in particular, the past Shevchenko concert held at the Ukrainian-American Club featured thirty of our younger Ukrainians (ages 3-16).

U.N.A. has a great future in Florida!

In my last report, I listed some items that I felt our U.N.A. Resort-Soyuzivka — needed to upgrade its facilities. No, we still don't have T.V.s or telephones in every room, but I am truly pleased to see the great improvements accomplished by our Soyuzivka manager Mr. John Flis, Jr.

I urge our Supreme Executives to find the financial resources to help Mr. Flis continue his program of upgrading Soyuzivka. Investing in Soyuzivka can only mean greater returns.

Звіт головного радного Романа Татарського

Праця для розбудови і росту УНСоюзу, це щось, що нам союзовцям дає поштовх до дії для добра нашому народові і розвитку УНСоюзу, що є найстаршою, найбільшою і найбагатшою фінансовою установою поза межами Рідного краю.

У цей Шевченківський Рік, ми мусимо здійснити слова і мрії нашого генія Тараса Шевченка, що у своїй хаті своя правда і що ми є людьми, які можуть газдувати, як добрий хазяїн на свойому полі. У 175-ті роковини народження поета-генія України, стараймося здійснити його задуми, його пророцтва, та станьмо в одну лаву проти нашого відвічного ворога.

У місяці січні, мимо моєї неприсутности, Загальні Збори вибрали мене на голову Окружного Комітету в Дітройті.

Головним завданням урядовців було і є дбати про добре ім'я і розвиток Українського Народного Союзу, як цілости, в першу міру приєднувати нових членів, та допомагати в праці нашим організаторам. Моя праця, це розбудова УНСоюзу на терені Дітройту, до котрого належить Віндзор-Канада і Толідо, Огайо, разом 20 відділів. Як голова цієї Округи, я скликую засідання і наради, де порушуємо проблеми продажу обезпечення та інші біжучі справи.

Від 13-го до 15-го березня гостив у Дітройті Фолькльорний ансамбль „Барвінок" з Бразилії. Виступ був в авдиторії школи Фіджералд у Воррен при вулиці Раєн Роад. Виступ був надзвичайно вдалий і присутні були дуже вдоволені, а багато із них зворушені до сліз. Мешканнями занималися: інж. Степан Білий і мгр Ірена Прийма. Перекуску приготовили пані: мгр Роиа Дигдало і мгр Ірена Прийма, а сценою завідував наш невтомний і все готовий до праці Володимир Дигдало.

24-го квітня відбувся одноденний організаційний курс, якого інструктором був Володимир Сохан, головний секретар УНСоюзу. Понад 30 союзовців були учасниками. Вони усі були дуже вдоволені з викладів головного секретаря Володимира Сохана, який виклади подав дуже зрозуміло, але фахово.

Д-р Олександер Серафин з рамені Окружного Комітету вистарався стипендії найкращим учням Середньої Школи, Школи Українознавства і Рідної Школи.

У червні 1988 року, я брав участь у триденних нарадах Головного Уряду на відпочинковій Оселі „Союзівка".

16-го липня, відбулася зустріч союзового активу нашої Округи, де було понад 50 присутніх союзовців на оселі „Діброва", біля Брайтону. Я, як голова Окружного Комітету, виголосив вступну промову, звертаючи увагу на придбання нових членів, бо це є одиноким доказом нашої відданости цій шановній інституції. На весело Василь Папіж, і д-р Атанас Слюсарчук та Уляна Марущак розвеселили союзову громаду. Д-р Олександер Серафин переграв пісні з давнини. По милій дискусії на тему УНС і цієї зустрічі активу стверджено, що вона потрібна для пожвавлення союзового життя. Присутні мило перевели день на відпоченковій оселі „Діброва", а під вечір щасливо повернулися до своїх домів. Тією стрічею занявся і нею провадив д-р Олександер Серафин.

30-го липня Стелля Федик влаштувала однотижневу прогулянку наших союзових сеніорів на відпочинкову Оселю-Ресорт „Союзівка". Прогульковці відвідали Українську будівлю — Головну Квартиру УНСоюзу в Джерзі Сити, Ню Джерзі. Усі учасники прогулянки були дуже вдоволені і захоплені цією будівлею, що дає нам приємний усміх і гордість з нашого досягнення. Стеллі Федик складаємо велику подяку за підготовку і переведення цієї, так вдалої і вміло зорганізованої прогулянки.

5-го листопада, нашу Округу відвідала мгр Уляна Дячук, головний касир УНСоюзу. Осіння компанія (наради) відбулася в домівці Окружної Управи Союзу Українок Америки, 27040 Раєн Роау, Воррен. На нарадах було понад 30 учасників. Після вичерпної програми вив'язалася дискусія, та були різні запити до мгр Уляни Дячук, на які вона вміло і з охотою кожному відповідала.

8-го грудня 1988 року відбулися наради Голів Окружних Комітетів на оселі „Союзівка". Дітройтську Округу заступав д-р Олександер Серафин.

Крім повище вичислених імпрез, Окружний Комітет мав наради і засідання, було їх понад 10.

Мені є надзвичайно приємно дати признання за довголітну працю, протягом 31 років на пості секретаря 183-го Відділу УНС в Дітройті, Петрові Залуга. Ми дякуємо голові цього Відділу Дмитрові Кошильовському за головство у цім Відділі. Головство від Дмитра Кошельовського перебрав Іван О. Чухрак.

Усі імпрези і засідання були дуже корисними союзовій родині і українській громаді, а члени, що брали участь в них, були вдоволені, що причинилися до розбудови УНСоюзу.

Мені є дуже приємно подякувати Окружній Управі та членам дітройтської Округи за поміч у переведенні усіх вище згаданих імпрез. Вони працювали з посвятою і відданістю, не жаліли часу, невигоди і труду, але з охотою і вдоволенням помагали нашій союзовій громаді.

Щира подяка: д-рові Олександрові, Стефанії Стеллі Федик, Ярославові Базюкові та його дружині, Романові Лазарчукові, який у тому році робив усі дописи до „Свободи", Уляні Марущак, Постоловським Йосипові і Мотрі, Грицеві Коробякові, Зенові Василькевичеві та його дружині Марті, Ромі Дигдало і Володимирові Дигдало, Ірені Приймі, Степанові Віхарові за дописи до „Українського Тижневика", д-рові Атанасові Слюсарчукові та його дружині Зірці, Петрові Залуга, Дмитрові Кошильовському і його дружині Анні, Василеві Папіжові і його дружині Галині. Сердечна вам усім подяка за віддану працю для добра нашого Союзу.

Рівнож стверджую, що між Екзекутивою і Округою була добра співпраця. Наша Округа мала повну допомогу від Головного Уряду, та зрозуміння наших проблем.

Звіт головної радної Теклі Мороз

Звітовий рік 1988 не багато різнився від попередньої меі діяльности.

Як головна радна УНСоюзу я брала участь у 3-денних нарадах членів Головного Уряду, що відбулись на Союзівці та в одноденнім засіданні членів Головного Уряду Канадського Представництва, що відбулись у Торонто.

Як голова Монтреальської Округи Відділів УНСоюзу, я брала участь у Загальних Річних Зборах місцевого відділу КУК в Монтреалі.

Подала писемне оголошення до „пропам'ятної книги" Т-ва „Просвіта" в Монтреалі з нагоди 75-літнього ювілею та написала писемний привіт і брала участь у ювілейнім бенкеті.

Подбала про те, щоб помістити союзове оголошення до „пропам'ятної книги" в Монтреалі з нагоди 1000-ліття Християнства в Україні.

Репрезентувала УНС на ювілеї декана о. митрата Івана Гаврилюка з нагоди 50-ліття його священичої служби та подала писемний привіт.

Служила порадою для секретарів та поодиноких членів, які до мене звертались у різних союзових справах.

Як секретарка 465-го Відділу УНС в Ляшіні, старалась справно полагоджувати всі справи.

Моя „братська діяльність": Відвідувала хворих членів та у випадку смерти брала участь у похоронах, як рівнож брала участь у родинних ювілеях та поміщувала дописи до часописів.

Справа організаційна не була надто успішною у звітовому році, через те, що було перетяження важливими імпрезами, біля яких наше суспільство зосереджувало свою увагу.

Сподіюсь, що 1989 рік принесе більше організаційних успіхів у нашій союзовій Окрузі.

Звіт головного радного Тараса Шмагали

My sixth term as Supreme Advisor for the Ukrainian National Association is "rounding third and heading home". Yes, this will be the last report before our next convention. On second thought, I'm not sure my use of the term "rounding third..." is proper, for there haven't been many "runs scored" by any of us during this term. However, with more and more a sense of history, I will again present my report as follows:

A. Activities for the Ukrainian Association

B. Civic Activities

C. Comments and Suggestions.

A. Activity for the Ukrainian National Association

1. Ohio Fraternal Congress — Past President;
2. Board of Directors, Ukrainian National Association Renewal Corporation — Continue to serve as original Board member of Corporation, which oversees the operations of our Headquarters building in Jersey City.
3. Cleveland District — continued activity of organizational meetings and other activities in the Cleveland and Youngstown District.
4. Supreme Assembly — Meeting of Supreme Assembly.
5. Participated in all deliberations of the Ukrainian National Association Heritage Preservation Committee.
6. Worked very closely with Ukrainian National Association President and the Ukrainian National Association D.C. office — Director, on the start up and continuing operation of the Ukrainian National Association Washington Office.

B. Civic Activities

1. Honorary Member, Cuyahoga County Republican Executive Committee.
2. Vice President Board of Directors — Kashtan — Ukrainian Dance Company.
3. President, Company of Ignatius — St. Ignatius High School.
4. Secretary-Treasurer, Ohio Public Transit Association.
5. National Chairman — Ukrainians for Bush-Quayle.

C. Comments and Suggestions

Throughout my years of service on the Ukrainian National Association Supreme Assembly, I have taken the opportunity to make comments and suggestions for the good of our organization and our community.

This year my comments will fall into three categories: 1) Quality of the Ukrainian National Association; 2) Quality of the Ukrainian Community in the United States; and 3) the Ukrainian National Association Washington D.C. Office.

My initial thought was to use the term "survival of" instead of "quality of" in the case of both our Ukrainian National Association and the Ukrainian Community. I feel the problem with both is really that serious!

On second thought, both our organization and community will "survive" through my lifetime and probably even my son's — but in what form?

1. Quality of the Ukrainian National Association

For years I have discussed the very serious trend of falling membership. While our material assets continue to grow we lose members by the thousands every year. We have improved our products but our experiment with a "national sales force" has failed. Not because the concept is wrong, but because we obviously haven't hired the right people. The concept is right!

We need a national sales force headed by an experienced, aggressive national sales manager who will train and direct equally well trained and aggressive sales people throughout the United States and Canada. We cannot discard the concept. We have to analyze why we haven't been able to attract the people necessary to make it work. When a good insurance salesman working for a good company or fraternal can make much more money than our Ukrainian National Association President we can begin to understand part of our problem. We have to start taking ourselves seriously and develop a compensation and incentive program that will attract the people we need. We cannot expect our young bi-lingual professionals to make material sacrifices to save our organization.

There is no question that we have the material resources to conduct our business professionally. Our assets continue to grow. Return on investments has been adequate and our building, although faced with a far more competitive market, is still doing quite well. We need to spend some of our cash to attract the people to do the market research, training and sales to turn our membership numbers around. Let's do it! If we don't as I have pointed out in the past, the last ones left win.

2. Quality of the Ukrainian Community in the United States

I will limit my comments to the Ukrainian Community in the United States because for many reasons too numerous to mention the status of the Ukrainian Community in Canada is in far better shape than ours in the United States.

Our Ukrainian Community here in the United States will survive, as least for a while, but in what form? Like the Ukrainian National Association, our community assets appear to be growing while our membership falls. Our credit unions and banks are having record years and we continue to build community centers. All this while our churches are having the same problem the Ukrainian National Association has — finding salesmen (priests). Our schools both parochial and Saturday are losing members and it has become more and more difficult to bring out the community for events of any kind. An example of this loss in numbers is last year's Millennium Celebration in Washington D.C. Although well organized and impressive, the number of participants was perhaps a 15% or 20% of the number who attended the unveiling of the Shevchenko statute 20+ years earlier.

Our community is experiencing the same problem as our Ukrainian National Association, rich in material assets while losing active members.

A solution to this problem, both for the Ukrainian National Association and the Ukrainian Community, is a new immigration of Ukrainians to the United States.

Our source of this new Ukrainian immigration is South America. For years we have known of the plight of our brothers and sisters in Brazil.

Unfortunately, we have done very little to help them and almost nothing to faciliate their immigration to the United States.

The so-called reform movement in the Soviet Union has opened another source of potential Ukrainian immigrants to North American-Ukraine!

Almost unthinkable several years ago, the possibility of a major immigration from Ukraine is now certainly in the realm of possibility. I hope as we debate the Soviet reforms, the actions and policies we formulate as a result, will emphasize this potential immigration and the survival of our community here in the States.

3. The Ukrainian National Association Washington D.C Office

Congratulations to our Supreme Executive Officers led by President Flis for the first class manner in which they have established our office in Washington D.C. Director Iwanciw has taken excellent advantage of the resources given him and has planned and organized well. We're off to a super start!

Unfortunately, others in the Ukrainian Community have treated our success as a threat to their own Washington presence. That's sad because there really is room for everyone. Other ethnic groups have multiple D.C. offices which operate in a spirit of total cooperation. Those groups have been most successful in influencing the way our government operates, and so should we! Let's cut the bickering and get on promoting those issues important to Ukrainian Americans. One of the prime issues must become a new Ukrainian immigration to the United States.

Звіт головного радного Володимра Кваса

Мій звіт за 1988 рік буде короткий, тому що це був рік відзначування 1000-ліття Християнства в Україні. Наші члени брали активну участь у святкуванню, як також наш Головний Уряд. Наш Український Народний Союз багато вложив праці, як також фінансової допомоги.

Мені припала честь бути головою 1000-літнього комітету на повіт Улстер, а також членом фінансової Комісії Крайового Комітету. Наші члени та все українське громадянство були зайняті святкуванням 1000-ліття Християнства на Україні. Було тяжко організувати членів, тому що була надзвичайна горяч. Я був активний у місцевих українських організаціях, як також в американських організаціях, а останні роки був головою Республиканської партії на нашу округу.

Наш Відділ 88-ий при „Союзівці" зорганізував за 1988 рік 11 членів завдяки праці нашої активної секретарки Стефи Гаврилюк.

Я брав активну участь у зборах чи нарадах нашої Округи, а також в нарадах Головного Уряду. Крім того виконував всі обов'язки, які Головна Екзекутива доручувала мені.

Було багато праці урухомити будову нашого будинку для працівників. Нам треба підшукати нових секретарів і наші Відділи, які мають мало членів, получити з більшими, де ми могли б заощадити гроші, а також підсилити діяльність наших Відділів, бо наші професійні продавці, не дають ради, може є їх замало.

Треба збільшити рекляму про Український Народний Союз, який помагає нашим організаціям фінансово, а також робить велику роботу з продовжуванням різних аксамблів зі заграниці.

На другий рік відбудеться Конвенція УНС. Нам потрібно вибрати статутову комісію, яка змінила б статут, який є перестарілий.

Ми багато вложили грошей на Союзівку за останні роки, але нам треба застановитися, чи не побудувати нові кімнати, які мали б всі вимоги сьогоднішнього часу.

Дякую Господеві Богу, що дає мені здоров'я і я можу ще працювати для добра УНС, а також для всіх українців.

Звіт головного радного Евгена Іванціва

INTRODUCTION

This is the eleventh annual report that I have written since becoming a member of the UNA Supreme Assembly. Each year as I write my report, I wonder whether anyone really reads it. But then I look back over the years and realize that much has indeed changed and even some of my recommendations have been adopted.

This past year has been an important year for me and, I believe, for our organization because on July 1 the UNA established its Washington Office. As Director of that office, I have been involved in the UNA on a daily basis. My activities as Director are detailed separately in my report as UNA Washington Office Director. In this report, I shall report on my activities as a UNA Supreme Advisor.

As in the past, I have divided my report into two sections. The first section outlines my work in and for the UNA. The second section focuses on recommendations and comments about our organization and its direction. I have taken the liberty of adding a third section which deals with general observations about our community.

UNA ACTIVITIES

As in the past, I have not attempted to provide a chronology of my activities but rather an outline of the major focus of my work.

During the past year I have attended those meetings of the UNA to which I was assigned. These included two Meetings of the Baltimore-Washington-Richmond District, one meeting of the Boston District, and one meeting of the 1990 UNA Convention Committee. As the Convention Committee meeting, I was elected as Chairman of the Committee and shall provide a report on the preparations separately.

While representation in Washington was taken over by the UNA Washington Office, at times I find myself wearing both my hats in UNA, i.e., a member of the Supreme Assembly and Director of the Washington Office. My writing for the *Ukrainian Weekly* has continued although the focus of many of the articles has changed.

During the past year, I have also been heavily involved in the Washington ceremonies of the Ukrainian Millennium. I served as both Chairman of the Washington Branch of the Committee to Celebrate the Millennium of Christianity in Ukraine and as a member of the Government Affairs Subcommittee of the National Committee. One of my major tasks was to organize the October 1988 rally and march in Washington which ended up requiring some delicate negotiations with the U.S. Park Service and an AIDS group.

I have also continued my activities in other organizations such as the Ukrainian Association of Washington, D.C.

COMMENTS AND RECOMMENDATIONS

I first wish to congratulate the Supreme Executive Committee for continuing to improve the operation of our organization and to meet the needs of our membership.

Soyuzivka: Over the years I have continued to urge that we devote greater effort to long-range planning for our UNA estate "Soyuzivka". In the past year we have seen major improvements under the capable management of John Flis, Jr. The UNA is making the necessary capital investment in terms of renovations and new construction, and Mr. Flis, Jr. is attempting to maximize use of the facilities which we already have. However, in the long-run, haphazard improvements and construction will not meet the needs of our members. A long-term development plan, which I have been proposing for years and which the UNA Assembly Soyuzivka Committee adopted last year, is desperately needed. I hope we can move expeditiously in that direction.

Scholarships: Over the years we have seen a steady increase in the number of applicants for UNA scholarships. We have responded by dramatically increasing the funds available for scholarships. However, the sheer number of applicants threatened to overwhelm the system. I applaud the decision to limit scholarships to undergraduates so that larger scholarships can be given to those students just starting out their academic careers. Individuals seeking advanced degrees or starting second careers, while worthy, have other sources for financial assistance.

I still, however, urge that some of the scholarship funds be directed toward the interests and needs of UNA by providing full scholarships to those students willing to work for UNA after completion of their college education. We have had difficulty over the years in finding individuals to work in our Home Office, on our newspapers, at Soyuzivka, and, most recently, in our Washington Office. An annual full scholarship aimed at students studying business administration, journalism, hotel management, or political science would provide us with a pool of talent for the future.

The Ukrainian Weekly: I have heard it said by non-Ukrainians in Washington that *The Ukrainian Weekly* is the best English language ethnic newspaper. There is little I can add to that except to congratulate the *Weekly* staff. We cannot, however, afford to rest on our laurels; much still needs to be done. There must be a concerted effort to dramatically expand the circulation of the *Weekly*. It is truly unfortunate that such a good newspaper is reaching a relatively small number of UNA members much less the non-members. By increasing the circulation of the *Weekly*, a "fraternal benefit" of UNA membership, we are also reaching out to more potential members.

The Supreme Executive should seriously consider providing the Editor with a budget under her control to relieve the Supreme Executive of decisions which should properly rest with an editor.

UNA Radio Program: While the UNA publishes *Svoboda* and *The Ukrainian Weekly* to communicate with its members and to reach potential members, the Supreme Assembly should consider establishing a weekly radio program throughout the United States and Canada. The program should be centrally produced and our branches and district committees throughout North America should be involved in the distribution of the program. A radio program would offer a "fraternal benefit" to our members, would inform non-members about the UNA, and would provide information about events in our community to both Ukrainian and non-Ukrainian listeners.

A pilot program has already been taped in Canada. The UNA should contact the individuals involved to explore the possibility of UNA involvement in and/or sponsorship of a Ukrainian Radio Program.

OBSERVATIONS

The Ukrainian-American community has existed as a community for only about 100 years roughly parallelling the life of the UNA. During that time, the community has faced many crises. Since it has survived, we take it for granted that it always will. But as I stand back and look at our community today, I see it in a crisis.

The UNA is not unique in its declining membership. All our fraternals, our youth organizations, and, even, our churches are facing the same loss of membership. Unless we stem that tide, we will find our organizations and churches decline and our community die. This will occur at a time when our brothers and sisters in Ukraine most need our help in their efforts to secure a free and independent Ukraine.

I do not pretend to know the answers to the problem but I do feel that it is time for the community to focus some attention on the challenges facing the community such as assimilation, migration to all parts of the United States, loss of Ukrainian language ability, and the declining membership of all organizations. We cannot find solutions until we determine the problems.

The post-World War II immigration helped revitalize the Ukrainian-American community by providing new blood to replace the losses due to assimilation. Perhaps a new influx of immigrants from Ukraine, Poland, and South America could serve that same purpose today. At the same time, however, we must address the issue of assimilation and its impact on the community. Immigration is not the total answer.

It is vital that the UNA, the most important secular organization in the Ukrainian-American community, take the lead since we have the most to gain and the most to lose in this process.

CONCLUSION

I first come to the Supreme Assembly in 1974. Since that time I have seen many changes in the organization and in my role in the UNA. While I did not discuss my role as Director of the UNA Washington Office in this report, it is difficult not to mix the two roles at times. I want to use this opportunity to thank the Supreme Assembly, the Supreme Executive, and especially Dr. John Flis, Mrs. Ulana Diachuk, and Mr. Walter Sochan for their support and assistance in the establishment of the Washington Office.

In February I sat at a District Committee meeting in Baltimore and listened to our Supreme President address the gathering. He spoke of all the assistance the UNA provides to our membership and to our community. He talked about how our assets continue to grow. And then he asked what good will at this be if we do not turn our declining membership around. He is, of course, right.

As I considered those comments, I also tried to think of one major event or project that has taken place in the community that did not involve the UNA directly or indirectly. The establishment of the UCCA, the Conquest book on the famine, the Harvard Ukrainian Research Institute and Chairs of Study, the Shevchenko statue in Washington, the U.S. Commission on the Ukraine Famine, the defense of human and national rights in Ukraine, etc. have all received financial, public relations, and organizational support from the UNA. In other words, if there were no UNA, we would have to invent one or not have the community we have.

If the community is to continue to survive and prosper, then the UNA must continue to survive and prosper. As we approach the 32nd Convention of the UNA, the challenge for each member is to inspire more individuals, particularly younger individuals, to become a UNA member and to take an active role in our organization.

Звіт головної радної Гелен Олек-Скат

My participation:

Senior Week: Soyuzivka (immediately after 1988 UNA Annual Sessions). Enjoyed seeing so many people participating and using our facilities.

May 7, 1988, Bloomingdale, Il. Attended the benefit concert in support of the U.S. Commission on the Ukrainian Famine which was held at St. Andrews Ukrainian Orthodox Church auditorium.

July 31, Chicago, Il. Attended the Celebration of the Millennium of Christianity held by all the local Ukrainian parishes. The event culminated on the lakefront at Olive Park with liturgy and parades. Attendence was measured in thousands.

August 28, Bartlett, Il. Attended the 15th Annual UNA golf tournament at Villa Olivia Country Club.

September 30-October 2, Cleveland, Ohio. The League of Ukrainian Catholics held their 50th convention on this weekend. At the banquet I was presented with a commemorative plaque, signed by Cardinal Lubachivsky, honoring me as the first secretary of this organization when it was formed in 1933 in Chicago.

October 22, Chicago. Attended the Organizational UNA Distric Committee meeting held at the new Sts. Volodymyr and Olha Ukrainian Catholic Community and Cultural Center. Mrs. Ulana Diachuk was present.

November 5, Chicago. Attended the St. Nicholas Catholic Millennium Banquet held at the cathedral auditorium.

November 12, Cicero, Il. I arranged for Ukrainian bowlers to participate in the 23rd Illinois Fraternal Congress Bowling Tournament held at the Windy City Bowling Alleys.

January 15, 1989, St. Petersburg, Fl. Attended the Annual Meeting of UNA Branch #377, which was chaired by Mr. John Gawaluch, the new secretary, and formerly of Chicago. I mentioned what UNA accomplished in the past year, and also presented all our new insurance programs.

REMARKS AND RECOMMENDATIONS:

I am troubled that our membership and secretaries are not getting complete information about our many new programs. Historically we have relied on data dissemination through the **Ukrainian Weekly** or **Svoboda** and this method is no longer reliable as we cannot be certain of readership. However, we do have an excellent vehicle for "spreading the word" when we distribute annual dividend checks to our membership. You may note that whenever you receive mail at your home for utility bills or other business transactions you also get informative fliers telling about other opportunities, products or services available. I used this approach when mailing out my 1988 Dues Notices and the net result was **27 new members.** Don't you think we could use this approach in our entire network?

Звіт головного радного Андрія Кейбіди

I deem it an honor and privilage to continue serving the needs of the Ukrainian community as Supreme Advisor of the Ukrainian National Association.

The UNA continues its leadership in promoting the principles of brotherhood, fraternalism, stressing patriotism and civic responsibilities for the benefit of our Ukrainian community and our nation; providing the necessary tools for our youth with sports programs and scholarships for continuing education and reaching out to the needy, aged, infirm and disabled members. Am enjoying the responsibilities of serving the UNA in promoting its varied activities throughout the years since it is the most respected and influential Ukrainian institution in the Western Hemisphere.

Participated at organizational and annual meetings of the UNA Essex Country District Committee which constitutes twenty branches. Members of the Supreme Executive Committee were invited to lead the discussions of the various aspects of the UNA activities and to keep the membership apprised of new developments. Elected to serve on the executive staff of the district in order to assist in developing and participating in its many programs and actions.

Appointed by the UNA Supreme Ececutive Committee to serve as its representative on the Executive Board of New Jersey Fraternal Congress. Attended the quarterly meetings where discussions were held relative to fraternal affairs affecting the activities of the more than 60 fraternal organization in the state of New Jersey. Instrumental in having Gov. Thomas H. Kean read and sign the annual proclamation designating June 8-14 as Fraternal Week. Served on the executive committee for the annual Fraternal Convention held in Atlantic City on October 13-14.

Re-appointed to the New Jersey Ethnic Advisory Council, for the eighth term, by Gov. Thomas H. Kean, to represent the Ukrainian community. The council consists of 23 rerpesentatives of ethnic communities who are involved in many activities designed to encourage a better understanding of New Jersey's ethnic communities, their backgrounds and their current contribution to the quality of life in the Garden State.

Attended the UNA Supreme Assembly annual meeting which convened at Soyuzivka on Wednesday, June 8 to June 10. Before the business sessions began, the members gathered at the Taras Shevchenko monument to pay homage to Ukraine's greatest poet who gave voice to his people's national aspirations.

I was delegated by our Supreme President Dr. John O. Flis to address the district meeting of the Wilkes Barre UNA Branches on Sunday, February 28 at St. Volodymyr Ukrainian Catholic Church in Edwardsville, Penn. and the Penn. Anthracite Region UNA Branches district organizational meeting at St. Michael's Ukrainian Catholic Church Hall in Frackville, Pa., on Sunday, October 30. The meetings were well attended and a report of UNA's activities was given and discussed with excellent results.

Addressed the Essex County District Committee meeting on Sunday, Feb. 12 at St. John's Ukrainian Catholic Church, Newark, N.J. Featured speaker was Mr. Walter Sochan, Supreme Secretary, who delivered all the new pertinent facts relative to the UNA's activities for 1989.

Delegated by the UNA Executive Committee to address and present checks to the graduates of the Ukrainian Saturday Schools in Metropolitan New York-New Jersey area, which was held in Yonkers, New York, on Saturday, June 4.

Attended the Father's Day Weekend, June 18-19, at Soyuzivka, which was sponsored by the Ukrainian National Association.

In response to the request of the UNA to attend the ceremonies and parade, in commemoration of the Millennium of Chrsitianity in Ukraine in Washington, D.C., on Saturday, Oct. 8, I was able to organize a bus-load of people who enjoyed the memorable event.

Served as co-chairman of a Teachers' Conference relative to the Ukrainian Forced Famine 1932-33, which was held on Monday, May 16, at Rutgers University in New Brunswick. The UNA was one of the sponsors.

Served as Chairman of a Scholarly Conference on the Ukrainian Millennium which was held at Seton Hall University, Saturday, Dec. 3.

Delegated to attend the Fifth World Congress of Free Ukrainians at Harbour Castle Westin Hotel, Toronto, Canada, from November 22 to the 27th.

The UNA once again participated in the Liberty Park Ethnic Festival in Jersey City with a booth display filled with UNA English publications on Sept. 10. The booth was manned by Andre Worobec, Nicholas Boyko and Michael Stecyna. As a member of the N.J. Ethnic Advisory Council, I served as Master of Ceremonies during the afternoon outdoor program.

My wife and I were invited to attend the annual Christmas Party sponsored by the UNA for its employees and friends at UNA headquarters.

Chaired New Jersey's Ukrainian Independence Day Proclamation Ceremony in Trenton, at the N.J. State Museum Auditorium, which was observed on Jan. 25 with the signing of the proclamation by Gov. Thomas H. Kean, before a large delegation of members of the Ukrainian community. Coordinated the ceremonies of Ukrainian Independence Day in Maplewood where Mayor Robert Grasmere signed the proclamation at the regular meeting of the Maplewood Township Committee on Jan. 17. On Jan. 20, after a brief ceremony at Town Hall, the American and Ukrainian flags, were hoisted outdoors during the singing of both national anthems. The Star Ledger, Trenton News and the News Record carried photos and stories of the ceremonies.

The UNA sponsored a tour of the Ukrainian Folklore Group from Brazil, who performed at Kean College, Union, N.J., on March 23. The executive committee of Essex County of the UNA was wholly responsible for the administration of the concert and all members of the UNA joined hands to bring about a successful and profitable evening.

As Secretary of UNA Branch 322, Maplewood, will continue to develop plans for organizing new members for the future growth and prosperity of the UNA.

In a personal vein, I wish to thank Mr. Zenon Snylyk, Editor of Svoboda, and Mrs. Roma Hadzewycz, Editor of the Ukrainian Weekly, for their sincere consideration and excellent cooperation in printing the articles I submitted to them during the year and congratulate them on the excellence of their respective newspapers.

Звіт головного радного Василя Дідюка

За вимком цього, що Український Народний Союз увійшов у своє 95-річчя існування й праці та напевно у якійсь мірі приготовляється до його відзначення, нічого надзвичайного у цій пройденій каденції не сталося в цілому УНС і тим більше у його канадській частині. З великих надій, резолюцій, нарад, плянів і розмов, що остаточно союзові справи в Канаді будуть упорядковані та пристосовані до канадських обставин — все осталось по старому.

Тому і моя союзова праця нічим не відрізнялася від попередніх років, хоч всюди де тільки була якась можливість, я старався належно виконувати доручений мені Конвенцією почесний обов'язок головного радного УНС. Від Екзекутивного Комітету на протязі цілого року жодного доручення не одержав і навіть тоді коли окремі відділи звертались з проханням, щоби до них приїхати і допомогти їм в організаційній праці.

Однак така настанова мене не бентежила. Хто звертався до мене, як головного радного чи колишнього організатора у справах УНС, я в міру всіх можливостей, не жаліючи свого часу їх полагоджував, виясненнями чи порадою. Такий часто тісний зв'язок з нашими відділами і окремими секретарями не тільки в Торонто, але й поза ним триває постійно. У постійних зустрічах з українською громадою у різних місцях, я завжди дораджував їм членство в УНС. У богатьох Клюбах Сеньйорів інформував, дораджував і виянював, щоби при упорядкованню свого матеріяльного дорібку, думали про своїх внуків записуючи їх до УНС.

Як головний радний, брав участь у річних нарадах Головного Уряду УНС на Союзівці, працював у різних його комісіях, брав участь у двох засіданнях т.зв. „Канадського Представництва" з іншими його членами, на яких ми обговорювали, як найкраще розбудити зацікавлення української громади Канади справами УНС. Ті самі справи обговорювалися на річних і організаційних зборах Торонтонської Округи, якими я проводив і брав у них участь. Організаційний відтинок, зміна старших секретарів, які мимо доброї волі і відданости праці для УНС, з різних вікових причин хотіли б передати секретарсько-організаційну працю в руки молодших. Тому справа організатора, чи керівника канцелярії, які займались би справами УНС у Канаді є конечною і то вже — сьогодні! Бо кожний день проволоки приносить шкоду. Всім відомо, що застій — це завмирання, а цього не може бути в організації, братсько-асекураційного типу.

Тяжкою працею вдалося мені записати до УНС трьох членів, двоє дітей на високу суму (Е-18) та працюю над створенням нового відділу з новоприбулих молодих українців в Польщі, як також збільшенням членства відділу в Міссісауга. Є багато можливостей, які однак вимагають багато часу і праці. Хто має це робити?... До сказаного не буду перераховувати багато інших союзових активностей, які приносить саме життя. Не буду згадувати про участь у багатьох похоронах наших членів, якихось ювілеїв, чи інших національного чи церковного порядку імпрезах, бо це, на мою думку, обов'язок кожного суспільно-громадського діяча. Однак тут не можу не згадати участи у великих святкуваннях нашого голови Торонтонської Округи УНС о. д-ра Мирона Стасіва з нагоди призначення його парохом великої парафії св. Покрови в Торонто і наділення гідністю митрофорного протоієрея, який рівно ж є генеральним вікарієм Торонтонської Епархії. На цих великих святкуваннях з участю понад 500 осіб, я вітав його від УНС та переслав з цих святкувань допис до „Свободи", яка з якихось причин до сьогодні 15 квітня не появилась. Шкода, бо такі дописи про визначних наших людей, а попередньо сталось подібне з дописом про величаві (понад 1,000 осіб) відзначення української громади для судді Верховного Суду Канади Івана Сопінки, ще більше зв'язують українську громаду із УНС і „Свободою".

Кінчаючи свій звіт, стверджую, що всі ми журимось справами УНС, тому докладаймо всіх зусиль й праці, щоб у 95-річчя його існування він ріс і розвивався у праці для добра і слави українського народу.

Звіт головного радного Олександра Худолія

I would like to present my report by listing my participation in UNA related activities as follows:

Organizationally, I represented the UNA along with Dr. John Flis at the Woonsocket, R.I. Annual District Meeting on 3/11/89. I also participated in the UNA Regional District Organizational Meeting held at Soyuzivka — including participation in the UNA Scholarship Committee. In the current reporting period I have organized five new UNA policies.

Fraternally, I have assisted (or am currently assisting) the Woonsocket District Fraternal Activities Coordinators, Mr. and Mrs. Dmytro Sarachmon, with the following list of UNA sponsored cultural bus trips:

1) N.Y. City Ukrainian Street Festival — 5/20/89
2) Garden State Arts Center (N.J.)-Ukrainian Festival USA/UNA Day at Soyuzivka — 6/17/89
3) Verhovyna Youth Festival (Glen Spey, N.Y.) — 7/15/89
4) Washington, D.C. — Fall 1989 (Tentative)

In addition, Eugene Iwanciw and myself had planned a Fall Fraternal Weekend at Soyuzivka for the Thanksgiving 1988 holiday but late advertising as well as other coinciding social events caused us to reschedule the event for the November 17, 1989 weekend. This will allow us ample time to properly plan the event. In our effort to realize the UNA Youth Committee's action plan, this event is targeting the 20-45 year old age group and is coinciding with a ten year Soyuzivka Worker's Reunion to be held the same weekend. A bowling tournament is also one of the activities being considered for the Fraternal Weekend.

In other activities, I have received enthusiastic cooperation from the WBAU FM radio personality Bob Petrowsky. As a result, he is now providing much needed public service announcements of regional Ukrainian community events and is increasing the awareness of his N.Y. City area listening audience as to the cultural activities of the Ukrainian community. His two hours of weekly programming on WBAU is now one of the only places on the N.Y. radio dial where Ukrainian music is still promoted.

In conclusion, as in last year's report, I would like to emphasize the importance of utilizing Soyuzivka's potential to the fullest extent possible. A major investment in Soyuzivka is a major investment in future generation Ukrainian-Americans as well as the future of the UNA.

ПОНЕДІЛОК, 22-ГО ТРАВНЯ, 1989 р.

Пополуднева сесія, год. 2:30 по полудні

5. Звіти членів Головного Уряду

(Доповнення до звітів)

Д-р І. Флис, гол. предсідник відкрив сесію і нею проводив. Попросив, щоб члени Головного Уряду, які мають ще додатки до своїх уже друкованих звітів, голосилися до слова. При тому сказав, що він не має нічого додати до свого звіту.

Д-р М. Куропась подав, що був у Клівленді, де відбув дуже приємну зустріч з членами УНСоюзу.

Мгр І. Геврик не мав додатку до звіту.

Гльорія Пашен попросила, щоб у її друкованому звіті, в другому відступі додати, що вона була головним промовцем на тих святкуваннях.

В. Сохан не мав додатку до свого звіту. Він лише попросив, щоб члени Головного Уряду переглянули свої друковані звіти і коли там вкралися помилки, їх зазначили і подали йому поправки.

Уляна Дячук вияснила, чому цифри її звіту не годяться з цифрами, які є подані у звіті Контрольної Комісії. Сказала, що її звіт є базований на т.зв.: кеш бейзіс — тобто на виказаних кожного місяця всіх приходах і всіх розходах. При кінці кожного року УНСоюз мусить робити зіставлення для забезпеченевих властей (апрувал бейзіс) тобто до того зіставлення треба додати ще всі приходи, які прийдуть в наступному році, а які мали б бути подані у звітовому році, як теж усі видатки, які будуть зроблені в наступному році, а вони повинні б бути ще у звітовому році. Також забезпеченеві власті не признають УНСоюзові деякого його майна, як пр. Союзівка — не приносить точно означених відсотків. Також таким непризнаним майном є друкарня і деякі інвестиції УНС.

Повідомила, що в біжучому році УНСоюз видасть дивіденд на суму 1,500,000 долярів — це буде найбільша дивіденда, яку УНСоюз будь-коли виплатив. Рівночасно з чеками будуть вислані повідомлення до тих членів, які в минулому році зазначили на своїх чеках, щоб майбутні дивіденди їм не виплачувати, але їх акумулювати. Опцію акумулювати суму дивіденди вибрало 10 відсотків членів УНС.

Члени Головної Контрольної Комісії — д-р Н. Олесницький, інж. Анатолій Дорошенко і С. Гавриш не мали додатків до своїх друкованих звітів.

Головні радні — В. Пастушок, А. Джула, Т. Максимович і Р. Татарський не мали додатків до їхніх звітів.

Текля Мороз висловила подяку членам Монтреальського Окружного Комітету за гарну співпрацю, а при тому передала головному предсідникові 3 аплікації нових членів.

Т. Шмагала ствердив, що зустріч заступника гол. предсідника д-ра М. Куропася з членами УНСоюзу у Клівленді була дуже вдала. При тому порушив справу, яка на його думку, є дуже важлива для УНСоюзу як також для американських українців. У 1983 р. проф. Омелян Пріцак написав листа до д-ра М. Куропася, в якому, між іншим, подав, що на підставі рецензії його книжка „Історія українців в Америці" може бути видана у Гарварді. Від того часу проминуло 6 років і згадана книжка ще й досі не появилася. Нещодавно Гарвард повідомив д-ра М. Куропася, що вони рішили не видавати його праці. УНСоюз передав останньо Гарвардові даток в сумі 50,000 дол. Це вже є поважна сума грошей, видана з фондів УНСоюзу. Український Народний Союз піддержував Гарвард від самих початків — у великій мірі причинився до успішної збірки фондів на катедри, а тепер вони відмовилися друкувати книжку д-ра М. Куропася. Підкреслив, що це є дуже не в порядку. Книжка буде видана Торонтонським університетом, тобто в Канаді тоді, коли УНСоюз причинився у великій мірі до того, що в Америці українці жертвували мільйони долярів на Гарвардський Інститут. Підкреслив, що Інститут є довжний українцям Америки видати їхню історію.

Д-р І. Флис ствердив, що ця справа не входить в засяг союзової діяльности Т. Шмагали, але він мав право висловити свою опінію.

В. Квас не мав додатку до звіту.

Є. Іванців підкреслив, що від довшого часу його турбує те, що УНСоюз, як і інші українські організації молодечі чи церковні — тратять своїх членів. Українська громада в Америці стоїть перед великою проблемою — асиміляцією. Та, на жаль, ніхто не бере цієї проблеми до уваги — ніякі конгресмени, конвенції чи конференції не дискутують тієї справи. Також не дискутує цієї небезпечної проблеми УНСоюз. Українська й інша преса пишуть тепер про те, що діється на Україні. Порівняв теперішні події до подій в Україні в 1918 р. Сказав, що одна третя світу Китай переживає революцію. У Совєтському Союзі є гласність — перестройка. В Україні почався рух за українізацію країни, за відродження її національної свідомости. Українці в Америці мусять піддержати цей рух в Україні та допомогти в її відродженні. Але українська громада в Америці мусить також відродитися і про це саме повинен подбати УНсоюз. Приплив українських еміґрантів після Другої світової війни відродив американсько-українську громаду. Тепер знову є нагода спровадити до Америки нових еміґрантів з України, Польщі, Югославії чи Південної Америки, які відродили б нашу громаду. Ще раз підкреслив, що УНСоюз є одинокий, за вимком наших українських церков, що має всі можливості зайнятися тією справою — обновленням української громади на американській землі.

Гелен Олек-Скатт не мала додатку до свого звіту.

В. Пастушок передав 5 аплікацій нових членів, забезпечених на суму 82,000 дол.

А. Кейбіда повідомив, що Округа Ню Джерзі приготовляє на осінь 1989 р. врочисті святкування 95-ліття УНСоюзу.

В. Дідюк попросив, щоб члени Головного Уряду уважно переглянули його звіт та застановилися над змістом. При тому повідомив, що Округа Торонто теж плянує осінню 1989 р. врочисто відмітити 95-ліття УНСоюзу.

Ґльорія Пашен передала одну аплікацію нового члена.

Інж. С. Куропась сказав, що він докладно перечитав усі звіти і з них виходить, що справи УНСоюзу виглядають дуже зле. Запитався, чому у звітах немає ніякої згадки про працю культурної комісії. Нічого не діється з культурною фундацією. Також він, як голова Комісії сеньйорів на протязі вже 12-ти років стверджує, що УНСоюз нічого не зробив для сеньйорів. В дальшому підкреслив, що конечним є видати книжку „Історія Українців в Америці". Дуже нефортунно сталося, що Гарвард, якому УНСоюз від самого початку допомагав фінансами, відмовився її видати.

Д-р Я. Падох похвалив слово Є. Іванцева — сказав, що думки, які він висловив є надзвичайно цінні та дуже на часі. — Відносно людей, які тепер приїжджають з України, чи інших країв, то треба знайти методи, як притягнути їх до української громади. Якщо події в Україні будуть йти тим скорим темпом, як дотепер, то наплив нових іміґрантів зросте, що повинно причинитися до збільшення членства УНСоюзу.

Відносно книжки „Історія Українців Америки", автором якої є д-р М. Куропась, то він вже давно говорив авторові, що цю книжку повинен видати котрийсь із престижевих інститутів, щоб до неї мав доступ широке коло читачів. Коли б це йому не вдалося, він радо запропонує НТША, яке радо було б видало цю книжку. Наукове Товариство ім. Шевченка видало в Торонтонському Університеті англійською мовою біографію Т. Шевченка з нагоди 175-ліття його народин.

Кінчаючи своє слово передав одну аплікацю нового члена.

Почесні члени Головного Уряду Ґеновефа Жеребняк, В. Запаранюк, д-р Анна Чопик і Марія Душник не забирали голосу.

Анна Гарас сказала, що не зважаючи на те, що вона є сеньйором, дальше виконує обов'язки секретаря Відділу та продовжує працю голови Округи. В цьому році приєднала 8 нових членів.

6. Дискусії над звітами членів Головного Уряду

Д-р І. Флис, головний предсідник відкрив запити і дискусію.

В. Пастушок погратулював Екзекутиві за те, що закупила посілість, яка межує безпосередньо зі Союзівкою. Запитався, як Екзекутива плянує її перебудувати і використати.

Д-р І. Флис відповів, що є працівники, які круглий рік працюють на Союзівці. Екзекутива плянує перебрати цей дім, щоб у ньому могли деякі з них жити.

Мгр І. Геврик запитався головного предсідника, чому він у своєму звіті ствердив, що дух сепаратизму французьких канадців перенісся на канадських українців членів УНСоюзу? Також він хотів би знати, чому на збори голів Окружних Комітетів, що відбулися Союзівці не запрошено теж голів Окружних Комітетів Канади, як це було практиковано минулими роками. С. Гавриша запитався, скільки членів приєднали постійні організатори, яка була їхня платня і скільки коштував УНСоюзові кожний новий член.

Д-р І. Флис відповів, що голови Окружних Комітетів з Канади тому не були запрошені на збори голів на Союзівці, що кошти дороги з Канади є високі, зокрема з Вінніпегу.

Гльорія Пашен подякувала адв. Н. Олесницькому за знаменито зладжений звіт з контролі Союзівки. Запиталася, які були недобрі чеки, про що він згадує на 5-ій сторінці свого звіту.

В дальшому похвалила теж звіт Є. Іванцева. Запиталася його, що він мав на думці, пишучи у своєму звіті, що Головний Екзекутивний Комітет повинен призначити відповідний бюджет для редакторів „Українського Тижневика", „Свободи" та Союзівки.

Уляна Дячук сказала, що є призначений бюджет для „Свободи" і „Українського Тижневика". Відносно Союзівки, то її управитель представляє кожного року бюджет, що включає кошти влаштування і направ як теж інших видатків. Головний Екзекутивний Комітет цей бюджет переглядає і затверджує.

Д-р І. Флис додав, що згідно з братськими законами, члени Головного Екзекутивного Комітету є гростистами і всі чеки мусять бути підписані ними, а не платними працівниками Союзівки, чи редакторами „Свободи", або „Українського Тижневика".

Адв. Н. Олесницький сказав, що він не погоджується з твердженням головного предсідника, що кожний найменший чек мусить бути підписаний членами Екзекутиви. В рамках бюджету може відповідальний управитель Союзівки, чи редактори „Свободи" або „Українського Тижневика" самі підписувати чеки.

Д-р І. Флис дальше твердив, що конечним є, щоб кожний чек був підписаний бодай одним членом Екзекутиви.

Гелен Олек-Скатт запиталася адвоката Н. Олесницького, що він мав на думці, пишучи у своєму звіті, що в барі є можливість надужиття.

Адв. Н. Олесницький відповід, що в тому напрямі не було нічого зроблено. В барі легко є робити надужиття, головно тоді, коли власник не може особисто наглядати. Цю справу він підкреслює у своїх звітах вже на протязі трьох років. Весь той час він дораджував, щоб бару, ресторан і „фронт деск" перевести на компюторизовану систему, яка забезпечує перед всякого рода надужиттями.

В. Пастушок запитався, чи на місце тих льокаторів, які випровадилися з будинку УНСоюзу, прийшли нові.

Д-р І. Флис відповів, що ще ні.

Д-р М. Куропась сказав, що настанова головного предсідника до мгр-а І. Геврика є неправильна і не на місці. Факт, що І. Геврик живе аж у Вінніпезі не може бути перешкодою, щоб він не міг взяти участи в Конференції голів Окружних Комітетів, бо кошти дороги є високі. Якщо є така настанова, то тоді немає чого вибирати на конвенціях УНС до Головного Уряду людей з місцевостей далековіддалених від осідку Головної Канцелярії УНС.

Д-р І. Флис відповів, що делеґати на конвенціях УНС можуть вибирати до Головного Уряду людей з будь-якого стейту в Америці, чи провінції в Канаді. Людина, яка буде вибрана на члена Екзекутиви, що працюватиме в Гол...ній Канцелярії, кошти дороги будуть кожночасно покриті — незалежно від того, як часто він їздитиме. Але це не відноситься до голів Окружних Комітетів.

Ґеновефа Жеребняк порушила справу оголошення у „Свободі" від 12-го січня, 1989 р. Запиталася головного предсідника, як виглядає справа з організаторами, про що він згадує у своєму звіті.

Д-р І. Флис вияснив, що зразу, як Екзекутиві звернено увагу, що того рода оголошення не повинно появитися на сторінках „Свободи", його знято і воно більше не появилося.

Відносно організаторів-продавців забезпечення подав, що Андрій Джула був підшукав одного такого кандидата в Амбридж, Па. і представив його головному предсідникові в часі, коли він відвідував Пітсбурзьку Округу. Цей чоловік зробив на них обидвох дуже добре враження - українець, роджений уже в Америці, досвідчений продавець забезпечення. Він заявив їм, що радо працюватиме для УНСоюзу. Договорилися з головним предсідником, що приїде до Головної Канцелярії — однак він не додержав слова і ніколи не показався в канцелярії ані не потелефонував. Відносно продавця забезпечення в Огайо — цей був на платні УНСоюзу на протязі 3-ох тижнів, не зорганізував ані одного члена і Екзекутива подякувала йому за працю.

С. Гавриш на запит мгра І.Геврика скільки членів придбали постійні організатори, відповів, що згідно з даними, які одержали від головного предсідника і секретарки Організаційного Відділу, В. Бойко приєднав у минулому році 17 членів, забезпечених на суму 682,000 дол., а Стецина приєднав 6 членів, забезпечивши їх на суму 105,000 дол. Яка була їхня платня він не знає, бо не б...ив листи платень працівників і тому не може відповісти на питання, скільки коштував УНСоюзові кожний придбаний ними новий член.

Д-р І. Флис доповнив відповідь і сказав, що В. Бойко одержує платню 17,000 дол. річно. Екзекутива договорилася з ним, що коли висліди його праці будуть задовільні, він одержить відповідний бонус. Але тому, що висліди його праці не були задовільні, він не одержав дотепер ніякого бонусу. Ще є Стецина, якому УНСоюз платить комісове тоді, коли він приєднає члена. У звітовому році Стецина не приєднав ані одного члена. У тій самій категорії що Стецина є Старух — він приєднав дотепер кілька членів.

На тому головний предсідник закрив пополудневу сесію, год. 5-та по полудні.

ВІВТОРОК, 23-ГО ТРАВНЯ, 1989 Р.

Рання сесія, год. 10:00 рано

Д-р І. Флис відкрив сесію, попросив до звіту директора бюра УНСоюзу у Вашінґтоні, Євгена Іванцева.

7. Звіт про бюро УНС у Вашінґтоні

INTRODUCTION

The Office has been in existence for ten and a half months. During the early months a good deal of effort involved setting up the office itself including the purchase of furniture and equipment, the hiring of staff, setting up the bookkeeping, and the establishment of a daily routine. The latter part of 1988 involved preparation for the new Congress and Administration which took office in January. The past four and a half months have involved continuous work with the Congresss and Administration.

The report is divided into a number of categories including Administrative, Finances, Daily Routine, Liaison, Projects, Issues, Press, and Future Projects. In addition to this report, the Workplan for 1989 is included to give a better idea of the work of the office.

ADMINISTRATIVE

STAFF

The Director of the office began work on July 1, 1988. Taras Szmagala, Jr., worked in the office as a Special Assistant for six weeks during July and August 1988. His functions included assisting in setting up the office and programming the computer. On November 8, 1988, John Kun joined the staff as Assistant Director. On February 8, 1989, Maria Lischak joined the staff as Administrative Assistant/Secretary. The performance of all three individuals has been outstanding.

OFFICE

The office is located three blocks from the Senate Office Building. It consists of 843 square feet broken down into a reception area, a conference room, a work room, a storage room, and the Director's office. The UNA purchased the required furniture and equipment. The equipment includes a copying machine, a FAX machine, a telephone system, a postage meter, and a computer with both a laser and a dot matrix printer. The UNA purchased drapes for the office. The office was decorated with art work on loan from Taras Szmagala, Victoria Varvariv, and my collection. The only decoration for which the UNA paid was the framing of a map of Ukraine.

VISITORS

During the first ten months, the office was visited by over 110 individuals including congressional staff, representatives from numerous Ukrainian organizations, representatives of other ethnic groups, Ukrainians from throughout the United States including California, Arizona, Texas, and Eastern and Midwestern states, as well as Ukrainians from Australia, Canada, and Ukraine.

FINANCES

Attached to the end of this report is the financial statement for 1988. The statement is broken down into two categories: budget expenditures (operating cost of the office) and capital investment (purchase of furniture and equipment). The budget expenditures are further broken down into ten categories of operating costs.

DAILY ROUTINE

RESEARCH

Each day five newspapers are reviewed for articles of interest. The articles are filed for reference and FAXed to the *Ukrainian Weekly* and *Svoboda*. Letters to the Editor are written in response to any articles which are inaccurate and misleading. The *Congressional Record*, the transcript of all official work of the Congress is also reviewed on a daily basis for statements, bills, resolutions, or amendments of interest. The *Congressional Quarterly*, a weekly publication about the activities in Congress, is carefully reviewed weekly. Other publications are reviewed on an "as needed" basis.

ADMINISTRATION

The office remains in telephone contact with the Home Office and the newspapers on a regular basis. A **Monthly Report** of the Office's work is filed with the Supreme President and a **Monthly Financial Report** is filed with the Supreme Treasurer. The Office maintains a ledger for all financial transactions and receipts for each item are filed with the Supreme Treasurer.

PUBLIC RELATIONS

The Office welcomes all visitors to the Office and has already had in excess of 100 such visitors (an average of over 10 a month). In addition, the Office answers all inquiries by letter or telephone from Ukrainians, non-Ukrainians, and Congressional offices.

LIAISON ACTIVITIES

UKRAINIAN COMMUNITY

The Office has established working relations with numerous organizations in the community including UNIS (the UCCA Washington office), the World Congress of Free Ukrainians, Sucasnist, the Ukrainian Press Agency (London), the recently formed organization in Newark working on the legalization of Ukrainian Churches, the Ukrainian American Justice Committee (Chicago), The Ukrainian Human Rights Organization (Philadelphia), the Ukrainian Archives Museum (Cleveland), and the Ukrainian Museum (New York).

OTHER ETHNIC GROUPS

The Office has also established working relations with non-Ukrainian organizations such as the Lithuanian Information Service, the Joint Baltic American National Committee, Americans for Due Process, Armenian Assembly of America, the Baltic Freedom League, and the National Association of Arab Americans.

GOVERNMENT

The Office remains in contact with the White House, the Department of State, the Commission on Security and Cooperation in Europe (Helsinki Commission), the Commission on the Ukraine Famine, and various Congressional offices and committees.

PROJECTS

The Office has been involved in numerous projects, some of which are on-going. The projects are summarized below:

MILLENNIUM COMMITTEE

During the later part of 1988, the Office worked closely with the National Committee to Celebrate the Millennium of Christianity in Ukraine. Most of the effort involved relations with Congress and the White House as well as the organization of the Washington rally and march.

1990 U.S. CENSUS

The Office prepared and submitted comments on the designations of ethnic groups for the 1990 census. The Bureau of the Census requested comments on their preliminary designations.

CONGRESSIONAL FILEFOLDER

The Office prepared and distributed an informational file folder to all Members of Congress. A copy of the folder has been prepared for each Member of the Supreme Assembly. In addition to the basic information, from time to time additional information is sent to Members of Congress for inclusion in the filefolder.

UKRAINIAN INDEPENDENCE DAY

The Office distributed replicas of the **Third Universal** to all Members of Congress with information about both the **Third Universal** and the **Fourth Universal** with a request that Members make statements in the *Congressional Record* about Ukrainian Independence Day.

CONGRESSIONAL MAILINGS

The Office does occasional mailings (about monthly) to each Members of Congress to keep them informed about issues of concern to the UNA and the Ukrainian-American community. In addition, each month a selected number of Congressmen receive information about a specific issue with a request that they make a statement in the *Congressional Record* about the issue. In February, Members were contacted about the 95th anniversary of the UNA; in March, Members were told about the 175th anniversary of the birth of Taras Shevchenko; in April, Members were contacted about Chernobyl. Selected staff of congressional offices have also been identified and receive occasional mailings as warranted.

COURTESY VISITS

The Office has paid courtesy visits to a number of Members of Congress, including members of the New Jersey delegation.

GRANTS

The Office has prepared and is finalizing a list of federal grants which may be of use to various organizations in the community. The grant list includes grants from various departments and agencies and may be useful to museums, dance groups, Ukrainian language schools, etc.

SECRETARY OF STATE CONFIRMATION HEARING

The Director of the Office submitted testimony to the Senate Foreign Relations Committee during the confirmation hearings on James Baker to be Secretary of State. The testimony is included in the file folder.

CONGRESSIONAL REPORT CARD

The Office has established a "congressional report card." The purpose is to track the responsiveness of Members of Congress on issues of concern to Ukrainians. The information will prove useful to the UNA in a number of ways. If the UNA establishes a political action committee (PAC), this information will prove helpful in deciding contributions. Also, the membership of UNA can be appraised of the record of their Members of Congress before the next election.

WHITE HOUSE MEETING

The Office participated in a meeting with the President's ethnic advisor. The meeting was set-up by Taras Szmagala, the Chairman of the Ukrainians for Bush Committee.

FAMINE COMMISSION AND RESOLUTION

The Office worked with the Commissioners and staff of the Commission on the Ukrainian Famine to request federal funding for the Commission. At a meeting on May 17, the Commission decided to request such funding. The Office also prepared a resolution calling for a day to commemorate the victims of the famine. The Commission, however, has decided to pursue this project so the Office will work with the Commission on this project.

ISSUES

The Office tracks and is involved in numerous issues of importance to the UNA and the general Ukrainian-American community. The following are the issues most prominent:

COMMEMORATIONS

The Office monitors all legislative proposals for commemorative days such as Jewish Heritage Week, Greek Independence Day, German-American Day, and Baltic Freedom Day. This will assist us in gaining co-sponsors for any resolutions which involve Ukrainian interests such as a day to commemorate victims of the famine.

TAX CHANGES

The Office follows all proposals for changes in the tax code. The UNA interest is in any change in the tax status of fraternals. To that end, we have met with Representative Guarini (D-NJ) who represents Jersey City and is a member of the House Ways and Means Committee. We have also met with the representative of the National Fraternal Congress in Washington. In addition, we monitor other tax changes which could benefit our members such as the tax status of IRA's, educational loans, and the one-time exclusion for the sale of a primary residence.

FINANCIAL INSTITUTIONS LEGISLATION

The Office has also reviewed the changes proposed by the Administration for savings and loans institutions and credit unions. We have monitored the actions in Congress on this legislation.

OFFICE OF SPECIAL INVESTIGATIONS

The Office monitors legislation dealing with the Office of Special Investigations (OSI) and is tracking two bills relating to OSI. We also have been working with the Demjanjuk family as well as Americans for Due Process on OSI issues.

IMMIGRATION LEGISLATION

Many bills affecting general immigration policy as well as treatment of refugees have been submitted in the Congress. The Office tracks all of the legislation and has kept Members of Congress informed of the interests of the Ukrainian-American community. Most pressing is legislation in both the House and Senate which would provide for the designation of "persecuted groups" in the Soviet Union. Efforts are being made to include Ukrainian Catholics and Orthodox as designated groups. Also the Office has worked with the Department of State and the United Ukrainian American Relief Committee on assisting 15 Ukrainians stranded in Rome.

U.S.-SOVIET TRADE

The Office is monitoring all activities dealing with U.S.-Soviet trade including the waiving or repeal of the Jackson-Vanik Amendment and the Stevenson Amendment.

1990 CENSUS

The Office is continuing to work with the U.S. Bureau of the Census and Dr. Oleh Wolowyna on the 1990 census and how Ukrainians will be counted.

U.S. INFORMATION AGENCY

The Office has met with representatives of the U.S. Information Agency (USIA) about an upcoming exhibit in the Soviet Union which will travel to two Ukrainian cities. The issues discussed included the use of Ukrainian-speaking exhibit guides and Ukrainian-language material. Efforts are underway to establish a policy for all dealings with Ukraine in Ukrainian.

PRESS

SVOBODA AND THE UKRAINIAN WEEKLY

On a daily basis, the Office FAXes articles of interest to the newspapers. In addition, the Office provides coverage of hearings, meetings, conferences, etc. which take place in Washington. We also have established a regular column entitled "Washington Update" which provides a synopsis of issues in Washington of interest to our community. Lastly, we are initiating a series of interviews with Members of Congress. Two interviews have already been conducted and should appear in the *Ukrainian Weekly* soon.

AMERICAN PRESS

The Office works with the American press on an as-needed basis. We participated in a meeting with the *Washington Post* in November to discuss numerous issues of concern to the community. We have also worked with reporters from other newspapers.

FUTURE PROJECTS

SUMMER STUDENT INTERNSHIP PROGRAM

Plans have been formulated for a summer student internship program and await approval of the UNA.

WASHINGTON CONFERENCE ON GOVERNMENT AND POLITICS

Plans for a Washington conference have been formulated and also await UNA approval.

WASHINGTON RECEPTION

Discussions have taken place to organize a UNA sponsored reception for Members of Congress and the Administration. The fall is being considered for this reception.

POLITICAL ACTION COMMITTEE

The Office has made preliminary inquiries about the possibility of establishing a political action committee (PAC). A PAC solicits voluntary contributions from its membership which is then donated to candidates for political office. The importance is that all Members of Congress require large sums of money for their campaigns and recently a number of friends of Ukrainians have approached our community for donations. The next step is to formally write to the Federal Elections Commission stating that the UNA intends to establish a PAC and to request a ruling whether the UNA can do so.

CONCLUSION

The first ten and a half months of the office's existence have proven to be useful for the UNA. We have been helpful in the first step of securing federal financing for the Famine Commission which will save the community about $200,000. We have provided useful information to our members about issues of concern. We have also kept Members of Congress informed about the views of the community on a wide range of issues. It is anticipated that the Office will continue to prove to be a benefit to the goal of UNA of providing its members with assistance and information in their dealings with the U.S. Government.

UNA WASHINGTON OFFICE 1988 FINANCIAL STATEMENT

Budget Expenditures[1]	$54,421.82
Capital Investment[2]	$26,990.03
TOTAL	**$81,411.85**

[1] Operating expenses of the office including rent, salaries, telephone, postage, printing, travel, office supplies, subscriptions, maintenance, and expense account (all itemized on next page).

[2] Purchase of:

Furniture including conference table, executive desk, secretarial desk, two credenzas, four bookshelves, executive chair, secretarial chair, and table, coffee table, love seat and chair, file cabinet, modular computer furniture and chair;	$14,355.30
Business equipment including computer, three software packages, laser printer, copying machine, FAX machine, telephone system, refrigerator, and coffee machine;	$11,527.35
General reference material including dictionaries, computer reference books, congressional directories	$ 84.23
Office drapes, framing of map of Ukraine and door sign.	$ 1,023.14

1988 BUDGET EXPENDITURES

Account	Annual Budget Pro-Rated	Expenditure	Percent
Rent[1]	$10,000.00	$12,118.15	121.2%
Salaries[2]	$47,500.00	$35,174.05	74.0%
Telephone[3]	$ 3,000.00	$ 1,631.44	54.4%
Postage & Courier Service[3]	$ 2,500.00	$ 480.87	19.2%
Printing[3]	$ 3,000.00	$ 89.04	6.0%
Travel[3]	$ 5,000.00	$ 375.25	13.6%
Stationary and Office Supplies	$ 5,000.00	$ 2,221.65	88.8%
Subscriptions[4]	$ 3,000.00	$ 1,743.37	116.2%
Equipment[5]	$ 1,500.00	$ 94.00	12.6%
Expense Account[3]	$ 5,000.00	$ 494.00	19.8%
TOTAL	**$74,250.00**	**$54,421.82**	**73.2%**

[1] Includes six and a half months.
[2] Includes any 2 months of salary for the Assistant Director who began in November 1988 and does not include any salary for the Secretary who began in February 1989.
[3] Lower than expected due to time required for establishment of office and the Congress being in recess for the last three months of 1988.
[4] Many subsriptions are the annual cost.
[5] Designated for equipment maintenance.

В. Сохан запитався, чи лист сенаторів до М. Ґорбачова в справі переслідування українців в Україні підписало 13 сенаторів і чи його вже вислано.

Є. Іванців відповів, що листа підписали згадані 13 сенаторів та його вислано минулої п'ятниці до М. Ґорбачова до Москви.

Д-р М. Куропась поґратулював Є. Іванцеву за добре виконану працю. Вважає, що бюро почало роботу дуже добре і правильно. Важним є, щоб наладнати співпрацю між обидвома бюрама — УККА і УНСоюзу. Пригадав історію, коли УНСоюз робив заходи, щоб створити при Сенаті Комісію дослідження голоду на Україні. Ці старання піддержував сенатор Персі, до якого був теж звернувся УККА, щоб він піддержав їх старання. Сен. Персі відмовився піддержувати старання УККА. Вашінґтонське бюро УККА тоді гостро виступило проти сен. Персі і публічно його осудило. Це діялося коротко перед виборами. Українці показали себе тоді в дуже поганому світлі і такий нетакт не повинен більше повторитися. Українці можуть мати непорозуміння в нутрі громади, але на зовні не повинні цього показувати. Пригадав неприємну справу з інж. Федораком і виборчу кампанію президента Джорджа Буша. Підкреслив, що дуже важливим є, щоб громада включалася у спільні політичні акції.

Т. Шмагала ствердив, що створення бюра УНСоюзу у Вашінґтоні було одним із наймудріших потягнень, що зробив УНСоюз. Євген Іванців, як директор цього бюра, виконує свою працю бездоганно і дуже успішно. Для того, щоб були дальші успіхи треба повної піддержки усіх членів Головного Уряду та всієї української громади. А щоби громада дала таку піддержку, вона мусить бути докладно поінформована про працю бюра та про події, на які та праця мала вплив. Така інформація зацікавить українську громаду і зверне увагу на Вашінґтонське бюро та на потреби, пов'язані з його корисною працею. Сказав, що пріоритетом праці бюра повинна бути справа іміґрації українців до Америки. Доплив нових іміґрантів-українців врятує життєздатність української громади в Америці. Також уважає конечним зацікавити молодих українців подіями у Вашінґтоні та заохочувати їх включатися в працю на державних постах.

Є. Іванців сказав, що доцільним було б заанґажувати біля 70 студентів-добровольців, які писали б в разі потреби листи до сенаторів. Дораджував, щоб для цього вживати адресар тих студентів, які одержали стипендію від УНСоюзу

В. Пастушок висловив признання Головному Урядові за ухвалу встановити бюро УНСоюзу у Вашінґтоні, Екзекутивному Комітетові на чолі з головним предсідником д-ром І. Флисом за влаштування і урухомлення бюра. Це є ще одне поважне досягнення Екзекутиви. Є. Іванцеву поґратулював за зорганізування і взірцеве ведення бюра та за його вичерпний звіт з осягів праці бюра. Побажав йому дальших успіхів у його корисній праці. Кінчаючи, попросив Є. Іванцева подати, як виглядає кінцеве звідомлення Сенатської Комісії про голод на Україні та що ще залишилося до зроблення в тому напрямі.

Д-р М. Куропась відповів на питання в справі Комісії про голод. Сказав, що Комісія видала друком остаточне звідомлення з її праці. Як усім відомо, під цю пору Совєтський Союз публічно признається до цього злочину і д-р Мейс пропонує, щоб члени Комісії УНС поїхали на Україну та переслухали там тих свідків голоду, які ще залишилися в живих. В дальшому сказав, що Комісія працює над тим, щоб її звідомлення про голод включити до шкільних підручників публічних середніх шкіл Америки.

Чи справді...

(Закінчення зі стор. 1)

Про тих давніх учнів та про працю з ними наша гостя хотіла б розповісти багато і тому запрошує нас зайти до неї додому, щоб заглянути до ,,архівів", які призбиралися у неї, до знімок та хронологічно пригадати найкращі її постановки.

У затишку її гостинної кімнати ми сидимо серед картонів повних знімок, програмок, витинок із преси, а наша господиня раз-у-раз витягає щось наверх та пригадує, пригадує...

Ось програмки німецькою мовою з театру в Іннсбруці, де вона виступала як солістка, ось знімки з Куби, Ґватемалі із відомих нам міст Европи.

Але відтак оглядаємо цілий ряд знімок із першої постановки для її молодих учнів у 1967 році — прем'єри ,,Попелюшки" із музикою проф. Ігоря Соневицького і відомою нам тепер добре співачкою у головній ролі Квіткою Цісик. Приглядаємося до молоденьких облич акторів і пізнаємо серед них багато знайомих, що сьогодні вже матерями і статечними жінками. Але тоді це були перші надійні учениці школи танцю Р. Прийми-Богачевської, яких вона три перші роки підготовляла до того першого публічного виступу у Ню Йорку та Філядельфії, що здобув захоплення нашої публіки, ще при такій гарній обстановці роботи Тараса Гірняка і оригінальній, для цієї вистави написаній музиці проф. І. Соневицького. Оглядаючи світлини з цієї прем'єри дивуємося, що серед виконавців немає хлоп'ячих облич, але наша примабалерина вияснює нам, що розпочавши школу в Ню Йорку вона доволі довго не мала учнями хлопців. Щойно у виставі ,,Квіту папороті" в 1970 р. вперше виступали також молоді танцюристи.

Р. Прийма-Богачевська витягає знову цілий ряд знімок із цієї вистави, яка мала величезний успіх. Виведена в Бруклинській Академії Музики у травні 1970 р.вона зібрала понад 2,500 осіб, які зі захопленням приглядалися та оплескували цю балетну постановку із музикою славного Г. Майбороди. Вистава повторена відтак в Нюарку та Філядельфії здобула крім публіки також захоплення критиків і в рецензії у нашому щоденнику пера композитора Антона Рудницького читаємо дослівно ,,коли б українці вибирали ,,Українця року'' то була б нею тепер Рома Прийма-Богачевська". На жаль в сімдесятих роках ще такого звичаю у нас не було, а шкода... Ще рік перед ,,Квітом папороті" учні Р. Прийми-Богачевської брали участь із виведенням гагілок у опері ,,Анна Ярославна" А. Рудницького, що була поставлена в Карнеґі Голл.

Ще одна збірка знімок і матеріялів виходить на світло денне — тим разом із вистави ,,Пригоди Пер Ґінта" до музики Ґріґа, що була вперше виведена в Ню Йорку 8-го квітня 1973 року і повторена з великим успіхом у Філядельфії. У виставі брало участь 150 молодих танцюристів із Ізею Павлюк і Романом Павлюком в головних ролях. Знову ряд знайомих облич на знімках і знову читаємо захоплюючі рецензії.

Але коли шукаємо серед пам'яток світлин і програмок дальших вистав — не можемо на них потрапити. Наша господиня, яка в міжчасі метушиться, щоб погостити нас кавою і перекускою, відповідає нам із кухні, що після ,,Пер Ґінта" вона не ставила вже повного балету, як цілости тому що не мала ніколи спонзора, а її власні фінанси не могли усіх великих видатків оплатити. Тому саме перекинулася у своїй педагогічній праці більше на танцювальні школи і літні майстерні та школи. Перша із таких літніх майстерень мала 84 учнів і відбулася в Ґлен Спей в 1975 році. А відтак розповідає Р. Прийма-Богачевська при каві, вже у 1979 році відбувся перший танцювальний табір для дітей там же. Від 1985 року такі майстерні та табори відбуваються також на ,,Союзівці" і усі вони мають великий успіх та широке зацікавлення молоді і дітей.

Нас цікавить, як одна людина може подолати такі праці, але наша примабалерина вияснює, що в деяких майстернях мала допомогу хореографів, таких, як славна примабалерина Валентина Переяславець, як також Джон Тарас і Вадим Сулима, а кожного року старші вироблені учні, які пройшли декілька років майстерні допомагають їй із школами танців. Саме одна із теперішніх помічниць Л. Залуцька була із нею на відвідинах у редакції нашого щоденника. Помимо вщерть виповнених літніх місяців коли відбуваються чотири різні курси танців, в часі року, Р.Прийма-Богачевська має кожного дня лекції у всіх сімох школах танцю, що їх по черзі відвідує, а це в Ню Йорку, Нюарку, Олбані, Бріджпорті, Перт Амбої, Пассейку і Гемпстеді, розуміється із дуже різним віком і мистецьким знанням учнями. Зі всіми вона починає від клясичного танцю, який мусить бути завжди підставою, а щойно відтак переходить до народного, на якому тепер зосередилася її ціла енергія та праця.

Із найкращих своїх учнів вона створила танцювальну групу ,,Сизокрилі", з якою підготовляє виступи на фестивалях, концертах чи на ,,Союзівці", і яку знає добре наша спільнота в ЗСА, хоча група існує не дуже довго.

На долівці вітальні, товпляться докази тих 25 років безперебійної і важливої праці і ми могли б ще довгими годинами їх розглядати і випитуватися про деталі одного чи іншого успіху цієї виїмкової танечної школи. Але час іде і не дозволяє на десятки питань які маємо, за виїмком одного — як Р. Прийма-Богачевська може подолати так довгий час такій великій і важкій фізично та психічно праці?

Вона, як завжди усміхається привітливо і каже, що самодисципліною та любов'ю до танку. А ми знаємо, що цю дисципліну та любов вона не лише сама рік за роком, день за днем виказує своєю працею, а вміє їх немов чарівною паличкою передати соткам своїх учнів, які без найменшого протесту посвячують довгі години свого вільного і так дорогого для них молодечого життя на вивчення українського народного танку і на його мистецьке виведення.

І тому, виходячи із привітливої хати нашої примабалерини, думаємо, що вона не тільки для всіх своїх учнів, але й для нас, залишилася символічною ,,Українкою року" від того часу, коли так її назвав Антін Рудницький.

Контроля українознавчих студій в Гарварді

Кеймбридж, Масс. (ФКУ). — Це факт, що в нашій громаді дехто колись вважав, що Гарвардський університет не визнає українознавчих студій як окремої галузі науки і тому створений там Фондом Катедр Українознавства центр україністики не зможе впровадити навчання української історії, мови чи літератури в наукову програму університету. Навіть появилось в нашій пресі твердження, що Гарвард не дає студентам кредитів з українських студій.

Одначе вже від самого початку встановлення першої катедри української історії ім. М. Грушевського в 1968 році українознавчі студії в Гарварді стали частиною університетської програми навчання та дослідів. А коли ректор університету встановив Постійний комітет українознавчих студій в Гарварді і коли вже діяли три катедри українознавства та Український Науковий Інститут, стало ясним, що українознавчі студії здобули в Гарварді статус рівний всім іншим ділянкам науки.

З покликанням до дії Постійного комітету, який координує розвиток українознавчих студій в Гарварді, Надзірна рада університету, найвище контрольне тіло в Гарварді, дала згоду на створення спеціяльного Контрольного комітету українських студій, котрий разом з усіма іншими контрольними комітетами наукових відділів університету звітує безпосередньо президентові університету про діяльність даної гарвардської інституції.

Контрольний комітет українознавчих студій зустрічається щодва роки. В його склад входять видатні американські громадяни і члени українського суспільства. Наприклад, відомий журналіст та автор Джозеф Алсоп очолював перший Контрольний комітет українознавчих студій в 1974 році, членом якого був Чарлз Адамс зі славної родини американських патріотів, з якої вийшло двох президентів. Через роки серед членів комітету були: д-р Збіґнєв Бжезінскі, Владика Максим Германюк, д-р Іван Флис, Петро Яцик, Ольга Дужа, проф. Олекса Біланюк, тобто видатні науковці, провідники церковних і громадських установ та поодинокі громадяни.

Членами теперішнього Контрольного комітету, який останньо закінчив свою перевірку, були Джан Армстронґ, відомий професор спеціяліст сучасної історії Східньої Европи з Університету Висконсин, Джейн Бредлі, громадська діячка та член Надзірної ради Гарвардського університету, Іван Фізер, професор порівняльної літератури та слов'янських мов з Університету Ратґерс, Роман Шпорлюк, голова комітету, професор історії Мишиґенського університету, Ольга Гіршгорн з Вашінґтону, Владика Стефан Сулик, Митрополит Української Католицької Церкви (Філядельфія): Шіла Вінер, секретар Надзірної ради Гарвардського університету: Прісціла Баттіс, секретар Контрольного комітету.

Звіт Контрольного комітету заторкує багато аспектів діяльности УНІГУ та катедр і розглядає перспективи дальшого розвитку українознавчих студій в Гарварді. Звіт дає нагоду науковій адміністрації та впливовим університетським особистостям запізнатись глибше зі змістом та суттю україністики, української культури, як теж із сучасною політичною ситуацією в Україні.

В найновішому звіті комітету загальна оцінка українського Гарварду позитивна: ,,... Ми отримали інформації про досліди, видання й педагогічну діяльність Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УНІГУ)... Ми вважаємо, що публікації УНІГУ представляють визначну наукову вартість. Журнал Інституту 'Гарвардські Українознавчі Студії' здобув міжнародну читацьку публіку та дописувачів з цілого світу. Конференції, що їх організує УНІГУ, або в яких беруть участь члени УНІГУ, є поважними і престижевими подіями... УНІГУ останнім часом виконує дуже великий проєкт, відомий п. н. 'Проєкт Тисячоліття'. Проєкт користає з широкої підтримки української громади в Америці і викликав значне зацікавлення не тільки серед спеціялістів цієї країни, але й в Україні, в інших республіках СССР, та в Східній Европі".

Найбільш важлива справа у звіті Контрольного комітету відноситься до питання — яка має бути роля, засяг і статус українознавчих студій в Гарварді та в науці взагалі. Це важна проблема, особливо тому, що українознавчі студії увійшли в структуру Гарварду відносно недавно, коли в деяких американських наукових установах існував певний скептицизм, мовляв, нібито україністика не є ,,повноправною наукою" та що вона може задовільно бути заступлена в схемі студій над Росією чи загальної славістики.

До таких питань звіт Контрольної комісії займає своє становище: ,,Яку ролю сповняє УНІГУ в Гарварді? Чи дуплікується праця гарвардського Російського дослідчого центру? Нам видається, що хоч деякого подвоєння не можна уникнути, всетаки УНІГУ має особливо відмінні зацікавлення, які не є охоплені Російським дослідчим центром. Історія (крім сучасної), філологія і література та в ширшому розумінні гуманістика — це ділянки, в яких підхід УНІГУ не є практикований в жодних інших відділах університету. УНІГУ приділяє увагу частинам СССР, якими наука про Росію традиційно ніколи не займалась".

УНІГУ має виїмкові зв'язки з сусідніми народами та країнами, досліди над якими нелегко виконати в інших відділах Гарварду. Завдяки спеціялізаціям професорів Омеляна Пріцака та Ігоря Шевченка та високим позиціям, які вони здобули в міжнародному науковому світі, УНІГУ стало місцем для вивчення візантійської, жидівської і турецької історій та культур, особливо у відношенні до України. УНІГУ також подбав про 'західнє' пов'язання історії України, завдяки проф. Френкові Сисинові, який спеціялізується не тільки в історії України, але і в історії Польщі... Бажаємо, щоб декан і його комітет взяли під увагу ці два ширші позаукраїнські аспекти УНІГУ; візантійські і східні зв'язки та східньо-центральноевропейське пов'язання УНІГУ. УНІГУ не є вузькозорим чи самоспрямованим в своїй дії".

Коли 20 років тому зав'язувалися українознавчі студії в Гарварді , дехто міг підозрівати, що вони будуть 'антисовєтськими'. Справді, деякі проєкти УНІГУ охопили ділянки, які совєтська наука іґнорувала. Деякі інші були темами, проти яких совєтська наука та пропаґанда активно боролася. Така ситуація виникла, коли під патронатом УНІГУ Роберт Конквест писав монографію про Великий голод 1932-33 років. Сама ця тема, навіть ще п'ять років тому, була б (і справді була) трактована декотрими як прояв 'холодної війни', еміґрантської пропаґанди чи спроба перешкодити у співпраці з СССР тощо. УНІГУ не піддався таким поглядам: в наслідок цієї розсудливости була створена дуже важлива книжка. Сьогодні події, про які писав Конквест кілька років тому, є одною з центральних тем, яку обговорюють в наукових колах і в загальній пресі не тільки в Києві, але й в Москві. Ніхто сьогодні не перечить, що на Україні існував масовий голод і досліди проф. Конквеста є трактовані з зацікавленням".

Існування і праця Контрольного комітету українознавчих студій у Гарварді віддзеркалює повну інтеграцію українознавчих студій в загальну систему університету. Це є дорога до здобуття уваги та респекту до нашої історії та культури: українознавчі студії вже не є якимись дрібними відгалуженнями більшої науки про Східню Европу чи етнічних студій, а є повноправною ділянкою науки, частинок Гарвардського університету.

В першу болючу річницю смерти мґра Л. Пєха

Невмолима смерть вирвала 10-го березня 1989 року з нашого грона людину кристального характеру — мгра Любомира Пєха. Покійний був обдарований гарними прикметами душі — організаційним хистом, надзвичайною товариською вдачею, здоровим, погідним гумором. Приємний у поведінці, в кожній хвилині готовий нести поміч потребуючим. Ентузіязм і патріотизм були його невід'ємними притаманностями.

Я мала нагоду і щастя пізнати покійного в 1956 році, коли то в Польщі велася праця зорганізування Українського Суспільно-Культурного Товариства. Ми жили тоді у Вроцлаві. В тій праці Покійний брав активну участь. Коли на з'їзді в Варшаві в 1956 році схвалено статут Товариства, наша громада у Вроцлаві взялася до конкретної праці. Зорганізовано хор під дириґентурою Дарії Базарник, аматорський драматичний гурток під режисурою Ольги Гошовської. Праця поширилась на ціле воєвідство і там покійний проявив максімум охоти і посвяти до цієї діяльности.

Світлиця товариства містилася у ,,Сукенніцах''. Там 10-го листопада 1957 року відбулося вінчання й весілля Любка з Лесею Новосад. Був це дуже гарний, веселий і пам'ятний день. Святкувала вся наша ,,вроцлавська брать". Ми почували себе одною великою родиною, бо влаштували спільно весілля нашій активній молодій парі — Леся співала в хорі. Я привітала молодят хлібом-сіллю. З Лесею були ми знайомі дуже добре, бо пройшли спільно роки польської тюрми, а це дуже нас зблизило взаємно.

Коли я залишила Польщу в 1965 році, виїжджаючи до Канади, Любко допоміг мені вислати весь багаж, а опісля разом із Лесею та нашими друзями і знайомими прощали мене на залізничній станції. Сумно було розставатися з ними. Не обійшлося без сліз.

Ми радо привітали приїзд Любка до Америки. Його дружина приїхала сюди раніше. Він ніколи не жалував цього кроку, хоч прийшлося починати життя віднова. Але, як каже євангельська пословиця: ,,Не самим хлібом людина живе". Любко включився в суспільну працю з вірою, що можна переконати людей спільно трудитися в дуже несприятливих умовах — роз'єднання нашого суспільства. Вірив глибоко, що цьому лихові при взаємному бажанні й при добрій волі можна зарадити.

Думаю й я певна того, що кожний, хто знав покійного згодиться зі мною, що його присутність на полі громадської праці не швидко забудеться, бо трудився він з посвятою й відданістю, часто забуваючи про себе.

Хай цих кілька слів буде нев'янучим вінком на могилу покійного. Хай американська земля буде легкою, а пам'ять про нього хай збережеться між нами вічно!

Рома

В НЕДІЛЮ, 8-ГО БЕРЕЗНЯ, помер Райан Вайт, який протягом шести років мужньо боровся не тільки з хворобою АІДС, але й з оточенням, що вороже відносилось до нього. Його боротьба за право ходити до школи притягнула увагу всієї країни та стала сюжетом для телевізійного фільму, створеного минулого року. Вайту було 13 років, коли у нього виявили симптоми АІДС. Хлопець заразився в наслідок переливання крови в грудні 1984 року. Шкільні урядники заборонили йому приходити до школи, вважаючи, що він може бути загрозою для інших. Даремно лікарі пояснювали, що АІДС не передається при звичайному спілкуванні. Почалась боротьба Вайта за право відвідувати школу. Завдяки йому багато людей довідалось про АІДС те, чого раніше не знали. В 1988 році на загальнокрайовій вчительській конференції Вайт сказав: ,,АІДС — хвороба, це — не брудне образливе слово, як думає більшість. Ви повинні допомогти всім довідатися, що це за хвороба". Минулого тижня, коли хлопець вже був у лікарні, президент Дж. Буш відвідав Індіянаполіс, в ,,честь Райна" посадив там дерево та побажав хлопцеві здоров'я. Його відвідали також Майкл Джексон та Доналд Трамп. Однак, врятувати Райана вже було неможливо.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ ДО БОГА

бл. п.

Григора Лужницького

Дня 11-го квітня 1990 р.
У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

бл. п.

Григора Лужницького

ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖБИ

відбудуться:

— у Молитовниці Архиєрейського Митрополичого Дому у Філядельфії БОЖЕСТВЕННУ ЛІТУРГІЮ служитиме Митрополит Кир Стефан;
— дня 11-го квітня, у Молитовниці Духовної Семінарії в Стемфорді, Конн. БОЖЕСТВЕННУ ЛІТУРГІЮ відслужить Преосв. Кир Василь;
— дня 11-го квітня, БОЖЕСТВЕННУ ЛІТУРГІЮ в соборі св. Йосафата, Парма, Огайо, відслужить Преосв. Кир Роберт;
— дня 11-го квітня, БОЖЕСТВЕННУ ЛІТУРГІЮ в соборі св. о. Миколая, Чикаго, Ілл., відслужить Преосв. Кир Іннокентій, ЧСВВ.

Цього ж дня ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖБИ відбудуться:

— в Римі, в соборі св. Софії — Премудрости Божої;
— в Черри Гил, Н. Дж., в церкві св. Михаїла;
— в Перт Амбой, Н. Дж., в церкві Успіння Богородиці;
— у Вільмінґтоні, Дел., в церкві св. о. Миколая;
— у Філядельфії, Па., в церквах Христа Царя, св. о. Миколая і св. Йосафата; і в соборі Непорочного Зачаття;
— у Духовній Семінарії св. Йосафата в м. Вашінґтоні, Д. К.;
— у Нортгемтон, Па., в церкві св. Івана Хрестителя;
— у Мейзвил, Па., в церкві св. Івана Хрестителя;
— в Шенандоа, Па., в церкві св. Михаїла;
— в Маганой Ситі, Па., в церкві св. о. Николая;
— в Трентон, Н. Дж., в церкві св. Йосафата;
— в Бриджпорт, Па., в церкві свв. Петра і Павла;
— в Сиракюзи, Н.Й., в церкві св. Івана Хрестителя;
— в Стетен Айленд, Н. Й., в церкві св. Трійці;
— в Фреш Медовз, Н. Й., в церкві Успіння Богородиці;
— в Піттсбурґ, Па., в церкві св. Івана Хрестителя;
— Міннеаполіс, Мінн., в церкві св. Константина;
— в Гемтремк, Миш., в церкві Непорочного Зачаття;
— Воррен, Миш., в церкві св. Йосафата;
— в Трентон, Н. Дж., в українській православній церкві св. Тройці.

У цей день відходу до Вічного життя бл. п. ГРИГОРА, просимо Приятелів і Знайомих згадати Покійного у своїх молитвах

РОДИНА

Замість квітів на могилу нашої Найдорожчої, Незабутньої Тети, Бабусі і Прабабусі

бл. п.

Марії з Чайковських Ставничої

складаємо 375 дол. на будівельний фонд Помісної Української Католицької Церкви св. Тройці в Сілвер Спрінґ, Мд.

Орися ЛОНЧИНА з Родиною

Сороковий Відділ ОДВУ ім. пол. А. Мельника в Денвері, Кол

з глибоким смутком ділиться з Друзями і Приятелями сумною вісткою, що в суботу, 24-го березня 1990 р., несподівано відійшов у Вічність

сл. п.

ЯРОСЛАВ СТЕЦЮК

член ОУН, кол. вояк УПА, член Управи нашого Відділу та інших українських установ на терені Денверу

ПАРАСТАС відправлено 1-го квітня 1990 р. у похоронному заведенні Олінґера.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися дня 2-го квітня 1990 р. в українській католицькій церкві та на католицькому цвинтарі в українській секції в Денвері, Коло.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Залишеній Родині висловлюємо глибоке співчуття.

В ЧЕТВЕРТУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ ніколи Незабутнього нашого Найдорожчого МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п.

Андрія Ройовського

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

16-го квітня 1990 р. о год. 6.30 веч. в українській католицькій церкві св. Духа в Бруклині, Н. Й.

при 161 N. 5th Street

Про молитви за спокій душі Покійного просять дружина — ЕМІЛІЯ РОЙОВСЬКА і Родина

З жалем і сумом повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що в п'ятницю, 6-го квітня 1990 р. упокоївся в Бозі

наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ і ВУЙКО

св. п.

Еміль Каратницький

род. 4-го грудня 1913 р.

Тлінні Останки відпроваджені на Вічний Спочинок 10-го квітня 1990 р. на кладовище св. Володимира, Palmerton, Pa

Горем прибиті:
дружина — ОЛЕНА
дочки —
МАРТА АМАРО з мужем МАРІЙОМ і дітьми ХРИСТИНОЮ і ЛІДОЮ
ЕВА БЕЗУШКО з мужем ЮРІЄМ
племінниця — НАДІЯ КАНЮКА з мужем РОМАНОМ і сином ОЛЕГОМ
та Родина в Україні

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 8-го квітня 1990 р. відійшов у Вічність на 80-му році життя

мій Найдорожчий МУЖ

бл. п.

ЙОСИФ ПОГОРИЛО

ПАРАСТАС - понеділок, 9-го квітня, о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Sucharsky, 2324 Margaret St., Філядельфія, Па.

ПОХОРОН — вівторок, 10-го квітня 1990 р. о год. 9.30 ранку в церкві св. Йосафата у Філядельфії, Па., а опісля на цвинтар у Факс Чейс, Па.

У глибокому смутку
дружина — ПАРАСКА
та дальша Родина

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 8-го квітня 1990 р. відійшов у Вічність

наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

бл. п.

ПЕТРО ГУЖВА

ПАРАСТАС — вівторок, 10-го квітня 1990 р. о год. 7-ій веч. у церкві св. Покрови при 6610 N. 11th St., Філядельфія, Па.

ПОХОРОН в середу, 11-го квітня 1990 о год. 10-ій ранку в церкві св. Покрови, а опісля на цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:
дружина — ДАНА
син — АНАТОЛЬ
дочки —
ТАМАРА ЗАХАРКІВ
ВАЛЕНТИНА ЯРОСЕВИЧ
ГАЛИНА ЛУЩАК
11 внуків і 16 правнуків

Виставка В. Патика в Едмонтоні

В днях 27-29-го квітня відбудеться виставка відомого маляра Володимира Патика зі Львова.

В. Патик народився 9-го жовтня 1929 року в селі Чорний Острів. Студіював мистецтво в Інституті Декоративного і прикладного Мистецтва у Львові, який закінчив 1958 року. Після закінчення інституту експериментував у абстракціонізмі, базованому на символіці великодніх писанок та інших народних мотивах.

Тепер малює в експресіоністичному стилі, переважно чіткими кольорами, грубими мазками пензля, пейзажі та портрети.

В. Патик брав участь у багатьох виставках в Україні і Прибалтиці. Перша виставка в Канаді відбулася у галерії Канадсько-Української Мистецької Фундації в Торонто в грудні 1989 року. На цій виставці картини були мальовані в Канаді, багато на теми дня в Україні, де вперше повівали синьо-жовті прапори.

В. Патика картини знаходяться в музеях Києва, Львова та у приватних колекціях. Друга виставка Патика відбудеться в Едмонтоні у приміщенні Пластової домівки, заходом Софії Скрипник. Адреса домівки: 10150 79-та вулиця. Відкриття і прийняття буде в п'ятницю, 27-го квітня, год. 7:30 вечора. Ґалерія відкрита в п'ятницю від 7:30 до 9:30 вечора, в суботу від 10-ої ранку до 6-ої вечора, а в неділю від 1-ої по полудні до 6-ої год. вечора.

В ПАМ'ЯТЬ НЕЗАБУТНЬОГО ПРЕЗИДЕНТА

Проф. Я. Рудницький читає доповідь „Життя і заслуги покійного Президента". Сидить Г. Сенишин.

Заходами Галини Сенишин, голови т-ва Прихильників ДЦ УНР відділ в Монтреалі, 17-го січня відслужено в Катедрі Св. Софії екуменічну Панахиду в 40-ий день відходу у вічність св. п. Миколи Лівицького, Президента УНР. При співах Катедрального хору у сослуженні о. митр. Ярослава Гаймановича з української католицької церкви Успіння Божої Матері і о. прот. д-ра Ігоря Куташа, настоятеля Катедри Св. Софії, при участи представників багатьох організацій і мирян. Довгим рядом увійшли прапороносці, репрезентуючи два місцеві пластові курені — жіночий і хлопчачий, Спілку Визволення України, Українське Національне Об'єднання — Монтреаль. Українську Стрілецьку Громаду, дивізійників, УПА, Легіон, Союз Колишніх Українських Вояків, Союз Українок Канади — відділ Доньки України, Українське Державне Правління, прапор провінції Квебек і державний прапор Канади. Всіх було 13.

Традиційно з трьома калачами і похиленими прапорами присутні віддали честь великому державному мужеві відспіванням „Вічная Пам'ять", який на протязі свого життя болів за самостійну незалежну Україну і згадував про неї в останніх хвилинах свого життя.

В часі панахиди о. митр. Ярослав Гайманович теплим словом з'язував цілий ряд заслуг і важливість діяльности спочилого Президента УНР. Після закінчення панахиди присутні пійшли до соборної залі, де відбулася тризна-поминки по св. п. М. А. Лівицькому.

Президіяльний стіл був прикрашений портретом Президента на тлі вишиваного рушника і квітами. Вступним словом голова місцевого Т-ва Прихильників ДЦ УНР Г. Сенишин відкрила пропам'ятний вечір, вітаючи присутніх, а зокрема прибулого з Оттави заступника голови УН Ради Миколу Світуху.

В програму входили дві доповіді, а саме: проф. Я. Рудницького про життя і заслуги покійного Президента М. Лівицького, а зокрема про його зв'язки з Канадою і перебування в ній в 50-60-их р.р.

В своїй доповіді про Президента і ДЦУНР інж. М. Світуха дав вичерпний огляд праці ДЦУНР і торкнувся найважливіших проблем, що стоять перед нами в обличчі світових подій та подій на Україні.

Дякуючи обом прелеґентам за їхні актуальні доповіді, голова зібрання Г. Сенишин закликала присутніх до пожертв на нев'янучий вінок св. п. Президентові УНР в екзилі Миколі Лівицькому.

Після офіційної частини присутніх частували чаєм і солодким. При цьому велися живі розмови та обмін думками про Президента, сучасне становище України, роля діяспори та інше.

Пропам'ятний вечір, а особливо панахида, були на високому поземі та залишили якнайкращі враження у всіх присутніх.

Велика подяка і признання Катедральному Хорові, що спричинився до звеличання панахиди.

А нашому незабутньому президентові св. п. Миколі Лівицькому хай земля на чужині буде легкою. Вічна йому пам'ять!

Тетяна Носко-Оборонів

Товариство Прихильників УНР в Чикаго

При кінці березня велику громаду Чикаго і околиць відвідав президент УНР в екзилі Микола Плав'юк. Тепер Державний Центр УНР об'єднує майже всі демократичні партії та організації діяспори. Для праці ДЦ УНР потрібні фонди, які має дати українська громада.

Колись в Чикаго існувало сильне Товариство Прихильників УНР, яке очолював Василь Ростун. З відходом деяких партій з ДЦ ті середовища, що були з нього усунуті, припинили фінансову допомогу. Тепер коли всі активні партії повернулися до Державного Центру, в Чикаго відновлено Товариство Прихильників УНР. Тимчасова Управа складається з таких осіб:

Зіновій Туркало, голова, Олексій Коновал, Юрій Яримович та Юліян Юринець, члени.

Озброєний...

(Закінчення зі стор. 2)

шити танками!

А сучасність підтвердила:

— Генерал Водіонов 1989 року саперним лопатками порубав народний спалах протесту трудівників Тбілісі проти сваволі Москви. Слава КПСС!

— Конфлікт між Азербайджаном і Вірменією, започаткований ще Сталіном 1923 року, призвів до введення в Баку минулого року окупаційної совєтської армії.

Прикладів „ефективної" дії славетної червоної армії цілком досить, щоб тим же злочинним шляхом піти на беззбройну Литву, яка так само, як Мадярщина, Чехо-Словаччина, Грузія, Азербайджан, зважилася порушити непорушність великої Росії!

От що найбільше турбує президента Ґорбачова.

Найголовніша проблема, якою він живе нині, — це недопущення явно зростаючого розвалу совєтської імперії. Цілком зрозуміла мета: за допомогою „озброєного кулака" застрашати не тільки відважних литовців, як білорусів, українців, молдаван, народу Середньої Азії, Закавказзя. „Сваволя" литовців може викликати послідовну реакцію всіх інших народів найбільшої в світі інтернаціональної тюрми.

Небезпечну авантюру затіяла з наказу президента військова хунта СССР. Під загрозливий удар підставив свою репутацію „миротворець" Ґорбачов.

Чому ж він зважився на такий небезпечний крок? Хоча можна знайти не одне пояснення, найімовірнішим є поголоска про закулісну змову Ґорбачова з Бушем на Мальті, після якої Америка військовими силами придушила Норієґу в Панамі без будь-яких докорів з боку Москви. За це президент ЗСА мав би дати „зелене світло" для „міцної руки" в Союзі.

Окупаційна московська армія ввійшла у столицю Литви Вільнюс, поставивши своєї метою якщо не повалити демократичний уряд Ландсберґіса, то паралізувати його діяльність. Президент Литви звертається з драматичним закликом до країни Заходу стати в оборону їхньої незалежности від Москви, рішуче зажадати вивести армію — окупантку і визнати незалежність Литви, проголошену всенародною волею литовців.

На превеликий сором західніх держав покищо немає їхнього відгуку на цей заклик. Як же легко відмовитися американській Адміністрації від колишніх принципів, зафіксованих у документах про невизнання анексії Союзом прибалтійських республік! Як же просто відмовитися тепер від проведення „тижнів поневолених націй", серед яких на першому місці стояли Литва, Латвія та Естонія!

Якщо силою армії буде придушена самостійність Литви, а слід за нею — Естонії, Латвії, після чого прийде черга на Грузію та Україну, домагання самостійности яких будуть тим же збройним кулакомубиті, — яку репутацію здобудуть президенту Заходу, які своїм „невтручанням" фактично сприяли черговому злочинові тоталітарної російської держави?

Нема чого казати, з яким титулом увійде в історію „гласности і перебудови" улюбленець пані Тачер президент Горбачов, який ще до закінчення століття не боїться зарекомендувати себе душителем волі поневолених народів?

Про націо-нальну...

(Закінчення зі стор. 2)

пулярними на Пряшівщині чи навіть у Войводині, Юґославія?! Десь недавно Йосип Тереля мав сказати пітсбурзьким священикам: „Я такий українець, як Ви русин! А Ви такі українці, як був русином Володимир Великий!").

Ті, що приймуть наступні визначення — Carpatho-Rusyn, Ryzantine, Carpathian, Carpatho-Rus, Carpatho-Russian, Carpatho-Ruthenian, Lemko, Rus, Rusin, Rusniak, Rusyn, Ruthenian, — всі за критеріями П. Маґочого, мають бути зараховані до карпато-русинської („Carpatho-Rusyn") народности. Назва „русин" у різних варіянтах осіб з третьої чи четвертої ґенерації, незалежно, чи їхні предки з Галичини, Закарпаття або Буковини, вже не увійдуть до українців. За українцями як окремою національною групою П. Маґочий визнає чотири назви: Ukrainian, Carpatho-Ukrainian, Galician-Ukrainian, Ukraine. А якщо нащадки наших поселенців в Дакотах по традиції батьків назвали б себе „Little Russians", а дехто Bukovynians (буковинцями) холмщаками, поліщуками або навіть кубанськими козаками (Cossacks), то за цією експертизою, вони вже не будуть українцями.

Дуже грубими нитками шита експертиза ідеолога карпато-русинської нації, яку він вперто пропаґує з авторитетної позиції Катедри Українознавства Торонтонського університету. Найбільш різко та натягнено і — найменш науково — ця концепція переведена в одній із книжок П. Маґочого „Our People", Toronto, 1984, яка заслуговує на суворішу рецензію, аніж цей лист.

Василь Маркусь
Чикаго, Ілл.

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 7

Архиепископ Петро, Урбана	20.00
З. Бандура, Монтреаль	20.00
М. Біґус, Айслінґтон	20.00
Г. Куси, Морріс Плейнс	20.00
М. Даниляк, Торонто	15.00
І. Іванчів, Скарборо	15.00
С. Левченко, Денвер	15.00
Д. Марцінюк, Саскатун	15.00
д-р Я. Рожанковський, Енґлвуд	15.00
Н. Стоґрин, Ґлендейл	15.00
А. Чумак, Торонто	15.00
В. Барабаш, Гартфорд	10.00
С. Бачинська, Ст. Ленард	10.00
І. Благий, Рочестер	10.00
А. Буґель, Міссісаґа	10.00
К. Глинянська, Вілмінґтон	10.00
О. Домарадський, Вайкоф	10.00
М. Дорота, Кіннелон	10.00
І. Дуда, Перкінсфілд	10.00
П. Іваш, Маямі	10.00
Т. Коваль, Вебстер	10.00
Н. Лончина, Урбана	10.00
М. Малярчин, Гамілтон	10.00
В. Мельник, Нортвуд	10.00
М. Микитюк, Ейджінкорт	10.00
О. Нагірний, Айслінґтон	10.00
К. Онуфрик, Гамілтон	10.00
І. Пацай, Голливуд	10.00
В. Пашен, Парк Ридж	10.00
Ю. Рибський, Торонто	10.00
М. Татарська, Воррен	10.00
І. Тащук, Порт Шарльот	10.00
Т. Шлапак, Ст. Пітерсбурґ	10.00
Г. Чорній, Форт Лі	10.00
П. Яцук, Окала	10.00
М. Аврамчук, Керґонксон	5.00
І. Андрусяк, Торонто	5.00
В. Баґира, Монтреаль	5.00
Б. Базилевський, Керґонксон	5.00
д-р В. Базюк, Бруксайд	5.00
М. Бартошик, Сиракюзи	5.00
Х. Брикович, Маґопек	5.00
М. Бручковський, Су Сейнт Марі	5.00
Я. Бучма, Квінс Виледж	5.00
Г. Ваверчук, Торонто	5.00
М. Велич, Сиракюзи	5.00
О. Виницький, Ля Саль	5.00
Б. Глинський, Денвілл	5.00
І. Грицик, Рочестер	5.00
А. Дольницька, Монтреаль	5.00
Л. Домазар, Вестон	5.00
Р. Дражньовський, Мекван	5.00
Г. Жирук, Вілмінґтон	5.00
А. Зварун, Розлін	5.00
В. Копельців, Колюмбус	5.00
Ф. О. Кульчицький, Ст. Піт Біч	5.00
М. Леґета, Дітройт	5.00
Е. Майбо, Ірвінґтон	5.00
М. Мартинюк, Клифтон	5.00
Е. Матіяш, Аліквіппа	5.00
Ю. Озґа, Нейпервілл	5.00
А. Олійник, Філядельфія	5.00
М. Петрівський, Клівленд	5.00
О. Плешкевич, Парк Ридж	5.00
Д. Підлуська, Лівінґстон	5.00
О. Решітник, Оттава	5.00
Й. Сабатович, Рочестер	5.00
В. Савка, Гетфілд	5.00
М. Садлик, Пассейк	5.00
Р. Соболь, Овк Брук	5.00
С. Стадник, Чикаґо	5.00
К. Стефінів, Фультонвілл	5.00
З. Таран, Мекеніксвілл	5.00
С. Тисовський, Ст. Пол	5.00
М. Трач, Парма	5.00
І. Чуміловський, Скенектеди	5.00
Е. Шкурат, Монтреаль	5.00
М. Яровенко, Елизабеттавн	5.00
М. Ярош, Кіннелон	5.00
В. Ясінський, Дітройт	5.00
Я. Сенишин, Геркімер	4.60
М. Фаріон, Парма	3.00
Н. Хомут, Міддл Виледж	3.00
Г. Буґан, Рочестер	2.00
Н. Гафткович, Гартфорд	2.00
К. Дидинський, Нарберт	2.00
А. Дорошенко, Чикаґо	2.00
Р. Жилавий, Нортон	2.00
П. Кіцила, Чикаґо	2.00
І. Лавринюк, Каймбридж	2.00
В. Матичак, Чикаґо	2.00
М. Мельник, Амстердам	2.00
О. Михаляк, Волнат Крік	2.00
В. Ніщук, Балтимор	2.00
Ю. Олійник, Кармайкл	2.00
П. Пізицький, Ст. Катаринс	2.00
П. Соломко, Чикаґо	2.00
Т. Федаш, Амстердам	2.00
П. Шпирка, Гіллсайд	2.00
М. Яремко, Балтимор	2.00

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА САРОЖАК, член УНС Відд. 390-го ім. Івана Франка в Брістолі, Кт., померла 22-го лютого 1990року на 77-му році життя. Нар. 12-го грудня 1912 року у Вотербирі, Кт. Членом УНС стала 1939 року. Залишила у смутку мужа Андрія, дочок Розанну Паско і Линн Валіґорскі; синів Андрія мол. і Дуґляса. Похорон відбувся 24-го лютого 1990 року на Вест Семетері в Брістолі, Кт.

Вічна Їй Пам'ят!

Петро Буґрин, секр.

МАТВІЙ І. ПОП, член УНС Відд. 16-го Т-ва „Просвіта" в Спрінґ Веллі, Н.Й., помер 26-го січня 1990 року на 73-му році життя. Нар. 1917 року в Гемтремку, Миш. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смуткудружину Ольгу (з дому Пасічник), дочок Гелен і Ненсі з родинами та дальшу родину в ЗСА, Канаді й Україні. Похорон відбувся 29-го січня 1990 року на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ЙОСИФ ЯКУБОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 106-го в Чикаґо, Ілл., помер 15-го лютого 1990 року на 67-му році життя. Нар. 15-го лютого 1923 року в Чикаґо, Ілл. Залишив у смутку дружину Берту. Похорон відбувся 17-го лютого 1990 року на цвинтарі Квін оф Гевен в Гіллсайд, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа Відділу

ЮРІЙ АРТЮШЕНКО, член УНС Відд. 114-го ім. св. Володимира в Чикаґо, Ілл., помер 15-го лютого 1990 року на 99-му році життя. Нар. 15-го квітня 1890 року в Полтаві, Україна. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку дружину Гелен і сина Роберта Ігоря. Похорон відбувся 17-го лютого 1990 року в Елмвуд Рівер Ґров.

Вічна Йому Пам'ять!

Ольга Бережан, секр.

МИКОЛА КІНЬ, член УНС Відд. 220-го Б-ва свв. Петра і Павла в Чикаґо, Ілл., помер 20-го жовтня 1987 року на 78-му році життя. Народився на Україні - Лемківщина. Членом УНС став 1955 року. Залишив у смутку сестру Марію Вробель у Франції. Похорон відбувся 26-го жовтня 1987 року на цвинтарі Кальварія у Янґставні, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

АДАМ РИЖИЙ, член УНС Відд. 174-го Т-ва „Ватра" в Дітройті, Миш., помер 1-го березня 1990 року на 76-му році життя. Нар. 1913 року у Львові. Членом УНС став 1978 року. Залишив у смутку дружину Катерину, сина Бориса і дочку Мотрю з мужем Робертом, двоє внуків Аню і Миколюця та ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 3-го березня 1990 року на цвинтарі Божого Гробу в Савтфілд, Миш.

Вічна Йому Пам'ят!

Атанас Слюсарчук, секр.